

Címlap

INTERJÚ KOVÁCS ÁDÁMMAL

az idei Normáltávú Egyéni Bajnokság győztesével

Először is gratulálok idei harmadik egyéni bajnoki címédhez! Hogyan értékeled a versenyt?

Nem vagyok elégedett a futásommal. Elég sok hiba volt benne. Nagyon nyerni akartam és nem a hibátlan futást tűztem ki célul és ez hiba volt. Több mint 4 percet vesztettem egy pontra, amiért a térképet okolom.

Összesen 7 percnél is több hiba maradt benne.

Elég soknak tűnik, de több mint a fele a 17-es pontra ment el, ahol egy nagy völgyet nem ábrázol a térkép. Az ellenfeleim is sokat hibáztak, de fizikailag erősebb voltam náluk, így megérdemelten nyertem.

Igen, sajnos kétségtelen, hogy bent maradt a térképben egy komoly hiba. Érdekes, hogy a kérdéses völgy a térkép előző verzióiról is (évek óta) hiányzik. A selejtező után a rendezőség kézzel felrajzolta ugyan a térképre a völgyet, de ez nem volt túl jól kiolvasható futás közben. Gondolom te sem vetted észre?

Csak a verseny után láttam, hogy behúzták a völgyet nagyjából. A szemem a nyomtatott térképlejre van beállva, el sem hittem volna, hogy egy akkora völgyet így akarna valaki jelezni.

Még szerencse, hogy végül nem múlt rajta semmi...

Tőled nem tartottam. :-)

A térképhibát leszámítva, mit gondolsz, mi okozta a sok hibázást a mezőnyben? A terep azt hiszem, nem tartozik a legtechnikásabbak közé, nagy volt az akarás?

A terep nehézségével szerintem senkinek nem volt problémája. Nekem a stressz jelentette a problémát. Elvárták tőlem, hogy nyerjek és emiatt kapkodtam egy kicsit. A selejtezőben teljesen nyugodtan futottam végig a pályát hiba nélkül.

A VB-n 20. lettél, három magyar bajnokságot nyertél, külső szemlélőként úgy tűnik, hogy egy nagyon sikeres szezont zártál idén, Te hogyan értekeled?

Igen, mondhatni, hogy egy eredményes évet zártam. Nem jól indult az év, mert az

alopozásomból két hónap kimaradt sérülés miatt. A hosszútávú OB-n ez meg is mutatkozott. A nyárra azonban összeszedtem magam fizikailag és a VB eredményeimen ez meg is látszott.

Nemrégiben – eddigi pályafutásod során először – részt vettél egy skandináviai versenyen. Mi is volt ez, és hogy sikerült? Hogy tetszett Svédország?

A 25 manna nevű váltóversenyen vettem részt a Söders SOL svéd klub színeiben. Nagyon motiválóan hatott rám a 9000 résztvevő látványa. Ez egy 25 fős váltó mindenféle korosztály részvételével. Én a leg-hosszabb pályát kaptam, a 24. futó voltam. Elég jó helyen rajtoltam, profi versenyzőkkel futottam együtt. Nem volt nehéz a pálya, de nagyon kemény volt a tempó. Az elején ráfuttam az előttem váltó versenyzőkre és így én jöttem ki a legjobban a bolyból és megnyertem a pályámat. Nagyon komoly szinten van a tájfutás Svédországban, az iskolában is tanítják. Nagyon jó lehetőségek vannak a tájfutás gyakorlására, edzésre, összemérhetően a hazai körülményekkel. **Jövőre is a Söders színeiben fogsz versenyezni?**

- Most tárgyalok a Pan-Kristianstad nevű klubbal. Ez egy nagyobb egyesület, sok elit versenyzővel. Számomra nagyon kedvező ajánlatuk van, kihagyhatatlan lehetőség, ha élvonalbeli versenyző akarok lenni.

Milyen terveid vannak a következő szezonra?

Jövőre a fő célom a Cseh világbajnokságon való jó szereplés. Minél többször ki szeretnék menni külföldi nagy versenyekre, hogy versenyezzek az elit mezőnnyel. Egy nagyon jó alapozást kell csinálnom, mert az elkövetkezendő két VB-n sokat fog számítani a fizikai erőnlét.

Mi a legközelebbi cél? Mi a cél a jövő évi VB-n?

Még novemberben megmérkőzöm a magyar atlétákkal két válogató versenyen, hártha összejön egy részvétel a decemberi spanyol U23 mezei EB-re. A 2008-as VB-n szeretném minimális hibával végigfutni a döntőket. Elég nehéz számokban kifejezni a célokat, de nem is akarom.

Köszönöm az interjút, még egyszer gratulálok, és további sok sikert!

Az interjút készítette: Gösswein Csaba

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2007. 9. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

9.	10. 23.	10. 31.
10.	11. 20.	11. 30.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

ONEB térkép

TANULJUNK TÁJFUTNI LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE (7)

„2-es szint - D”

A „korlát” mellett levő tereptárgyak olvasása, a „korlát”-tól távolabb levő pontok fogása

A gyerekek azt gyakorolják, hogy a „korlát” mellett fekvő tereptárgyakat azonosítsák. Például egy sziklatömb, amely nagyon közel van egy ösvényhez, vagy egy épület, amely egy út mellett fekszik. Azt is megtanulják, hogy hogyan kell a „korlát”-ot elhagyni és egy nyilvánvaló tereptárgyhoz menni a „korlát” közelében. Nagyon fontos, hogy minden pont előtt legyen egy könnyen beazonosítható hely, amelyet támadó pontnak használhatnak, hogy onnan fogják a pontot.

Gyakoroljuk a D lépést

A pontkereső pálya

Vagy egy kiszalagozott pályát használunk vagy egy olyat, amely nagyon könnyű útvonalon halad. Minden pont az út, ösvény mellett legyen.

Ha szükséges, ki lehet rakni figyelmeztető szalagot minden pont előtt, hogy a gyerekek tudják, most kell keresni a pontot.

A feladat a következő lehet: Hány pontot láttál és hol voltak? Milyen tereptárgyakon voltak? Rajzold fel a térképre a pontokat, vagy jelöld meg egy tűszúrással!

Nagyon fontos, hogy a gyerekek ne fussanak végig a pályán. Nem lehet vadul rohanni, mert jobbra-balra kell nézni, hogy a pontokat megtalálják az út, ösvény közelében.

Három részlet

Első részlet. Egy csoport egy vezetővel. Hol vagyunk a „korlát”-on? Mutasd meg, hogy hol van a térképen levő épület a terepen! És így tovább.

Második részlet. Egyenként vagy kis csoportokban minden gyerek elindul egy feladattal. Például: menj a patakig és mutasd meg, hogy hol van a szikla! A többiek egy másik helyre mennek, ahol rámutat-

Pálya bóják nélkül

Egyszerűsíthetjük az edzés lebonyolítását, ha a pálya tervezésénél a terepen található, azonos jellegű tereptárgyakat használjuk fel ellenőrzőpontként. Ilyen lehet pl. egy lakótelepi térképen a telefonfülkék, vagy egy erdei tornapálya egyes állomásai, vagy egy parkban található különböző szobrok stb.

Rajzoljuk be a pályát, mint rendszeren. A mellékelt térképen a bóják helyett minden pont egy színes faházikó. A feladat: Melyik pont a sárga házikó?

A D lépés tesztje**„Korlát” menti tájfutás**

A pályán az út vagy ösvény mentén van több olyan hely, ahol ki kell „ugrani” és szalag segítségével megtalálni egy, a „korlát”-tól kis távolságra levő pontot. Minden versenyző először eljut az első ilyen „kiugrási” pontig és ott egy tűvel megjelöli a térképen a bója helyét. Majd megy tovább a következő „kiugrási” pontig, és így tovább. A szalag helyét egy vonal jelöli a térképen. A célnál valaki leellenőrzi a tűszúrások helyét.

nak egy másik tereptárgyra és így tovább. A végén a vezető leellenőrzi, hogy mindenki megtalálta-e a neki kiosztott tereptárgyat.

Harmadik részlet. Innen már mindenki egyedül megy a célig, ahol megmutatja, hogy hol voltak a pontok. Minden pont nagyon könnyű, egyszerű helyen kell, hogy legyen.

Tájfutás kérdésekkel

Egy normál edzőpályát használ-

junk, mint mindig. De, bóják helyett kérdések legyenek a pontoknál.

A kérdéseket a „korlát”-on nyilvánvaló, egyértelműen azonosítható helyekre kell tenni, közvetlenül a „pontok” előtt.

Első kérdés: Milyen színű a ház?

Második kérdés: Mi nő a sziklán?

Harmadik kérdés: Milyen bogycók nőnek itt?

Negyedik kérdés: Mi van a táblára írva?

Budapest Tájfutó Sportjáért Díj

Felhívás javaslatételre

A Budapesti Tájfutók Szövetségének Közgyűlése a tájfutó sportban kifejtett kimagasló társadalmi munka elismerésére Budapest Tájfutó Sportjáért Díjat

alapított, mely minden évben a Budapesti Tájfutó Napok keretében, hatodszor 2008. januárjában kerül átadásra.

1. A Díjat minden évben 1 (egy) fő kaphatja meg. A Díj odaítéléséről az Elnökség dönt.

2. A Díj odaítélésére az Elnökség tagjai és a BTF SZ tagszervezetei írásban tehetnek javaslatot. A javaslatok leadásának határideje: 2007. november 29. (csütörtök) levélben, vagy személyesen a BTF SZ címén (1053. Budapest, Curia u.3.)

3. A javasoltak között aktív elnökségi tag nem szerepelhet.

4. A Díj egy „kódexírással” készült egyedi A3-as méretű Díszoklevél és 5.000 Ft.

5. A Díj adományozásáról a Tájéolóban és a BTF SZ honlapján fogunk hírt adni. A díjazott társadalmi munkásságát a Tájéolóban ismertetjük.

6. A Díjat nem feltétlenül kell minden évben kiadni.

Budapest, 2007. október BTF SZ Elnöksége

Legyél Törzstámogató!

Nyolc sikeres év után kilencedik alkalommal hirdeti meg a BTF SZ a törzstámogató rendszert. Ez a támogatói forma bevált, az elmúlt évben is sokan támogatták a szövetséget. Most a kilencedik év előtt újra időszzerű elmondani, hogy azért előnyös ez a támogatási forma, mert magán személyi esetén a személyi jövedelem adója, vállalkozók esetén az adóalap csökkenthető a vonatkozó jogszabályok által meghatározott mértékben.

Nagyon fontos, hogy a támogatás összege még az idén, **december 31-ig megérkezzen!** Csak így lehet, még erre az évre kiadni a levonásra feljogosító igazolást, amelynek feltétele, hogy a támogató adóigazolási számát is közölje.

A Törzstámogatók három fokozata a következő: bronz fokozatú támogató, aki legalább 5000 Ft-ot fizet be. Ezüst fokozatú támogató, aki legalább 8000 Ft-ot fizet be. Aranys fokozatú támogató, aki legalább 16 000 Ft-ot fizet be. Támogatóinktól nem csak pénzt kérünk, hanem tanácsaikra, javaslataikra is igényt tartunk. Szeretnénk, ha az évről-évre egyre erősödő Törzstámogatói kör a budapesti tájfutósport igazi támasza lenne, az a biztos bázis, akikre mindig támaszkodhatunk.

Az évkor támogatást az elmúlt évhez hasonlóan a BTF SZ fő céljainak, feladatainak megvalósítására fordítjuk. Ezek közül az első és legfontosabb az utánpótlás fejlesztése, erősítése. A legjobbak továbbfejlesztése érdekében működtetjük a Budapest Utánpótlás válogatottat. A remélt támogatást a Tájéoló decemberi (07/10.) számához mellékelt csekken vagy személyesen a még hátralévő versenyeken kérjük befizetni úgy, hogy december 31-ig be is érkezzen. A csekkekre kérjük ráírni: **Támogatás**, valamint az **adóigazolási számot**. Minden eddigi és új törzstámogatóknak köszönjük az anyagi segítséget. **BTF SZ Elnöksége**

Megérkezett az 1%!

Értesítést kaptunk, hogy az adófizetők rendelkezése alapján a Budapesti Tájfutók Szövetsége az 1%-ból **811 ezer Ft**-ot kapott. Köszönjük mindazoknak, akik ezzel is támogatták a szövetséget.

Köszönetnyilvánítás!

A Kőbányai Tájfutó Klub SE ezúttal mond köszönetet mindazoknak, akik az SZJA 1 %-át javunkra átutalták. Az átutalt 554289 Ft-ot az országos bajnokságon való részvétellel és fiatal válogatott versenyzőink nemzetközi szereplésére fordítottuk. Adószámunk: 18180530-1-42 **Kőbányai Tájfutó Klub SE elnöksége**

Köszöntés

A magyar sport több, nyári születésű nagy egyéniségét köszöntötte Elbert Gábor sport szakállamtitkár. „Nem akartunk senkit megzavarni a pihenésben, így arra gondoltunk, egybetartjuk meg az elmúlt hónapok szülőtteinek ünneplését. Rendkívül fontos dolog, hogy segítsük, ünnepeljük, támogassuk azokat a legendákat, akik sokat tettek a magyar sportért” – mondta Elbert Gábor a Magyar Sport Házában rendezett eseményen. A köszöntöttek között volt Horváth Magda is, akinek ezúton kívánunk boldog születésnapot és további sikereket.

Előfizetés 2008-ra

Kedves Olvasók!

Jövőre a Tájéoló 10 alkalommal, egyenként 32 oldal terjedelemben fog megjelenni, amelyből 8 oldal lesz színes. Ezen felül változó terjedelemben a lap közepén közöljük a fontosabb versenyek eredményeit, a ranglistákat stb. Az MTF SZ híreit, hivatalos közleményeit tartalmazó Tájfutás rész jövőre megszűnik.

Az éves előfizetési díj 2008-ban **3900 Ft**, külföldre **6900 Ft**. Egy példány ára **400 Ft**.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelt csekken kérjük befizetni. A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkekre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekk „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. A támogatás kategóriáit fentebb közöljük az év hátralévő versenyen, valamint a BTF SZ-ben és a téli rendezvényeken, edzéseken személyesen is előfizethető az újság.

Tájéoló előfizetés DVD-vel is!

2008-ban, hasonlóan az idei évhez, ismét tervezzük 2 darab DVD melléklet megjelenését, amelyeken a 2007-os év legjelentősebb eseményeit mutatjuk be. Az egyik fotókat, a másik filmeket fog tartalmazni. A DVD lemez asztali DVD lejátszón és számítógépen is megtekinthető lesz.

Így kétféle előfizetésre lesz a Tájéolóknak a 2008. évre: a 10 szám előfizetése 3900 Ft, a 10 szám és a DVD melléklet előfizetése 4900 Ft. A DVD mellékleteket csak előfizetőinknek tudjuk biztosítani.

Tessék választani!

CROSSWEAR
hirdetés

MALAGYÉC! ÓCSENY HARASÓ!

„Kedves Barátaim!

A Lengyel Rádióamatőr Szövetség (PZK) köszönetet mond a bizalmatokért és elkötelezi magát a 16th IARU Régió 1-es (Európa, Afrika, Közel-Kelet, Észak-Ázsia) ARDF bajnokságának megrendezésére.

A bajnokság közvetlen rendezője a PZK (Radio Direction Finding Sporting Club), örömmel hívja meg az IARU Régió 1 rádióamatőr szövetségeit a bajnokságra. Az elvárásoknak megfelelően a tőlünk telhető legjobbat fogjuk nyújtani és ígérjük, sokáig fogtok emlékezni Lengyelország Kujawy-Pomerania tartományában eltöltött napokra.”

Ez a közzétett olvasható az idei szeptember 11-16. közötti rádiós tájfutó Európa-bajnokság bulletinjének elején. És valóban így is történt: nagyon sokáig emlékezni fogunk Lengyelország nevezett tartományában eltöltött napjainkra, mert ennyi bosszantó hibával tarkított világversenyen idáig – szerencsére – még sohasem vettünk részt.

Kezdődött a nevezési díj irrealis drágaságával, ami miatt a magyar válogatott is csupán csonka csapattal, a lehetséges 27 helyett csak 18 versenyzővel tudott kiutazni. De például Szerbia, amely még a 2000. évi világbajnokságon Kínában is népes küldöttséggel indult, most egyáltalán nem is képviseltette magát. Így ottani magyar barátaink, Major Pista, Mazák Gabriella, Nyilas Imi, Sárközy Árpai társaságát is nélkülözni voltunk kénytelenek.

A még júniusban befizetett összeg messze nem állt arányban a szolgáltatás színvonalával. A 2 ágyas szállodai szobákba például pótágyat raktak be és hárman szoronghatunk a szűk helyen. Ez azonban nem zavarta a szobaasszonyt abban, hogy több napon is csak 2 üveg ásványvizet készítsen be nekünk, hiszen az (is) csak 2 ágyas szoba volt...

Az egyébként izletes koszt választéka egész héten át nem változott, a finom őszi gyümölcsöket talán nem is ismerték. Az 5 napból háromban meg hidegcsomagot kaptunk fogyókúrás adagokkal.

A közreadott információk szerint a borsos nevezési díj a transzfert is tartalmazta a bydgoszcki nemzetközi repülőtér és a versenyközpontnak helyet adó Hotel Brda között, de mikor landolt a gépem, a kutya sem várt. A taxi oda-vissza összesen 50 zlotyba került. Mivel rajtam kívül igen kevesen vették igénybe ezt a transzfert (a több mint 300 ezer lakosú Bydgoszcz városába egyébként is naponta csak 3 belföldi járat érkezik), a 22 ország mintegy 300 résztvevőjével számolva, több mint 15 ezer zlotyt (1 millió forintot) kaszált a rendezőség ezért a „szolgáltatásért”. Bár én ezt nem nevezném szolgáltatásnak, ahogyan azt sem, mikor az edzésre minden csapat, létszámától függetlenül 1, azaz egy darab tájfutóterképet kapott! Olyasmire meg talán még sohasem volt példa világversenyen, hogy csússzon a rajt. Itt pedig az első napon kereken egy egész órát, s még a másodikon is 10 perccet késett. A célból való visszaszállítás egyetlen busz végezte a városhoz közeli terepekről, ebbe később besegített egy katonai teherautó és egy dzsip is. A második napi célban a számítógép

is bemondata az unalmast és órákig nem ismertük az eredményeket. Az esti ünnepélyes eredményhirdetés helyszínén, egy iskolai előadóteremben semmi nem jelezte, hogy itt egy Európa-bajnoki ceremónia zajlik. Ez érmesek egy csupasz fal előtt állhattak fel a dobogóra. A végleges eredmények is csak hosszú napok után kerültek fel az internetre.

És még hazautazásunkat követően is tudtak érdekes meglepetéssel szolgálni. Bő egy héttel a verseny után ugyanis olyan információ jelent meg a rendezők honlapján, miszerint a velem azonos időben rajtoló W35 kategóriás lengyel hölgygel másodpercre azonos idővel, teljesen egyszerre fogtuk valamennyi adót. Ezzel a „ténnyel” a rendezők a Nobel díjnal is értékesebb tudományos díjra pályázhatnak. Először is sikerült láthatatlanná tenniük egy embert, mert hogy én a szóban forgó versenyzőt a rajton kívül az egész pályán sehol sem láttam. Másodszor pedig megoldották a lehetetlent, hiszen szerintük az 1, 5, 3, 4 pontokon és céladónál is mindkettlen egyszerre helyezték be dugókáinkat azokba a SportIdent dobozokba, amelyek kialakításuk folytán egy időben kizárólag egyetlen dugókat képesek befogadni. Én ilyenre nem is emlékszem, pedig még soha nem felejtettem el, ha együtt dugtam egy hölgygel...

A kórités tehát nem sikerült. Szerencsére a lényeg, a pályák, megfeleltek az elvárásoknak.

Főszerepben a taktika

A rádiós tájfutáshoz nagyon kevesen értenek Magyarországon, a focinak viszont szinte mindenki szakértője, talán csak maguk a játékosok nem (tisztelet a kivételnek!), ezért onnan veszek példát mondandóm érzékeltetésére: a csatár a nagy mérkőzés utolsó percében olyan helyzetbe kerül, amelyet értékesítve a maguk javára fordíthatja a végeredményt. El is határozza, hogy úgy, ahogyan

tanulták, ahogyan kell, átcselzi magát a védelmen, lefekteti a kapust is, és elegánsan a hálóba lő. Igen ám, de a labda nem a lába elé, hanem a feje felé tart. Noha nem várt magas labdát, most azonnal döntenie kell. Ha mereven ragaszkodik az előre eltervezettekhez, könnyen elpuskázhatja ezt a helyzetet (is). Egy jó fejessel viszont, sokkal nagyobb valószínűséggel hálóba találhat. Így hát felugrott, rábólintott a labdára – és gól! Tehát helyesen ismerte fel és alkalmazta a célravezető taktikát. Valahogy ilyesformán jártam én is az idén szeptember 15-én a lengyelországi Bydgoszcz közelében, a 16. Rádiós Tájfutó Európa-bajnokság második versenynapján, az idény utolsó főversenyén. A számítógépes sorsolás szeszélye folytán ugyanis közvetlenül, azaz 5 perccel előttem rajtolt legnagyobb külföldi példaképem és riválisom, a sokszoros világ- és Európa-bajnok ukrán Mikola Velikanov. Nem tudok olyan világversenyt az elmúlt 12 évből, ahonnan érem nélkül tért volna haza. Bár – szintén a sorsolás szeszélyéből – csapattársam, László Karcsi meg utánnam indult 10 perccel. De én a kijevi sportolóra építettem fel taktikámat: ha merek kockáztatni, még a pálya elején befogatom és akkor már jobb lehetek nála kb. 4-5 perccel.

Így azután a rajtkaranténban, a hideg, metsző szélben, olykor esőben való 3 órai fagyoskodás után tükön ülve vártam a 88-as rajtszám beszélőtársát, melyet a bozót-ruhám elején és hátulján viseltem. Miközben végre a rajtsátorban a 15 ezres méretarányú mintatérképről átrajzoltam a magaméra a rajtot és célt (ezen kívül a versenyzők teljesen „szűz” térképpel futnak), fél szemmel az egy kordonnal odébb, már a rajtvonalon készülő Velikanovra sandítottam.

Egy életem, egy halálom, itt és most én megpróbálom – gondoltam és a rajtom pillanatában úgy nekiiramodtam, mint akit fenéke löttek

sóspuskával. Borzasztóan rosszul esett! De hát hogyan is eshetett volna másképp? Az én 56 éves, több mint 80 ezer futott kilométert maga mögött hagyó „motorom” már elég lassan melegszik és sokkal jobban szereti a fokozatos sebességnövelést, nem pedig az ilyen felszálló repülőgéphez hasonlítható gyorsulási versenyt. De azért nyomtam, ahogyan csak bírtam és méréseim irányát sem álltam meg felrajzolni, nekitérdepelve a térképemre. Pedig ezt a szokásos taktika szerint így kell!

A magyar válogatott egyik tagja egyszer egyútt rajtolt sportágunk jelenlegi talán legnagyobbjával, a többszörös világ- és Európa-bajnok cseh Karel Fucikkal. Elmondása szerint a sztár olyan szép nyugodtan, nem kapkodva húzogatta első méréseinek irányvonalait a térképre, mintha nem is időre menne a verseny. Ezek alapján meghatározta, milyen sorrendben fogja meg az elrejtett adókat, melyikre kezdjen és milyen útvonalon, és csak ezután gyűjtötte be a rakétáit.

Én azonban most gyilkos iramú futás közben igyekeztem bemérni az adók irányát és fejben megjegyezni azokat. Mivel az 5 adó felváltva egymás után ad 1-1 percig, a kijelölt kifutófolyosó végére érve, ahonnan a mérést meg szabad kezdeni, az 1-re már nem tudtam pontosan mérni. A 2-es jól szólt, de a mi kategóriánknak (F50) azt kell kihagyni, ezzel tehát nem foglalkoztam. A 3-as a cél felől hallatszott, a 4-es a rajt és a cél közül, az 5-ös meg igen gyengén a terep túlsó feléről.

Trükkös pályák

Az első kérdés mindig az, mi a trükk a pályában? A rendezők, telepítőbírók ugyanis a legváltozatosabb csalafintaságokkal igyekeznek átetiíteni a versenyzőket. Az első Európa-bajnokságomon, amelyen indulhattam, 1995-ben Szlovákiában az volt a trükk, hogy miután mindenki helyi terepre

készült, lévén a versenyközpont a Kis-Kárpátokban, az URH számot a hegyen túlra, az alföldi síkra vitték. A francia EB-n 2001-ben a Pireneusokban az volt a trükk, hogy a rajthoz legközelebbi adót, a 4-est alig a körön kívül egy hegy mögé dugták, s ezért olyan halkán adott, mintha nagyon messze lenne. Ott is hagyták a legtöbben, s aztán a terep túlfeléről jöhettek vissza a cél, sokkal többet futva a kelleténél. Túlfutott rajta világbajnokunk, Venczelné Bartha Ildikó is, de amint rájött a turpisságra, tüstént visszafordult érte. Így lett ezüstérmes!

S hogy mi az a kör? A szabályok szerint a rajttól 750 méteren belül nem lehet adó, ezért a rajt köré berajzolunk a térképünkre egy ilyen sugarú kört. Szabály ide, szabály oda, azért mégis előfordulhat adó a körön belül, amint az májusban a Vértesben a Budapest bajnokságon is történt. De a magyar válogatott szövetségi kapitánya, a világbajnok Venczel Miklós mesteredző erre azt szokta mondani, hogy az adót ott kell megtalálni, ahol van...

Folytatva a trükközést, Szerbiában 2005-ben az volt az igen nagy trükk, hogy 3 adót is szokatlanul közel raktak egymáshoz. Azt én is „megettem”, azon úszott el akkor csapatban a bronzérmünk.

Az eddigi legfrappánsabb trükköt azonban 1996-ban Bulgáriában dobták be, s csak egyetlen ember jött rá a kategóriánkból. Persze hogy Velikanov volt az. Meg is nyerte őríási, negyedórás előnnyel az Európa-bajnokságot! A Rila-hegység egy 1000 méter feletti oldalát ábrázolta az elnyújtott téglalap alakú térkép, s a hegyláb felől keskeny országút zárta le. Ennek egyik végén állt a rajt, a közepe táján a cél, felette meg a szabadalt hegyoldal alkotta terep. Ráadásul a verseny kezdete előtt hatalmas zápor áztatta el (velünk együtt), de ez már csak hab a tortán. Bár Hajnács Tamás felnőtt válogatott csapattársunkra végzetes követ-

kezményekkel járt: mire a mezőny végén rajtolva kézbe vehette URH vevőjét, az addig úgy beázott, hogy meg sem mukkant. Szegény Tomi már a rajtban feladásra kényszerült. Pedig talán ő is rá jött volna a megoldásra, ami minden eddigi tapasztalatnak ellentmondott. Nevezetesen: a célhoz legközelebbi adót hagyjuk utoljára, hiszen így a legrövidebb a pálya. Ott is így volt a legrövidebb – de nem a leggyorsabb! Mindannyian szépen elhúztunk a cél melletti adó felett a többire, majd a terep túlsó széléről hegyen-völgyön keresztül vissza a célhoz közelire, s innen a célba. Kivéve az ukránt, aki egy kis kitérőt téve beugrott a célközeli adóért, úgy ment tovább a többire. A legtávolabbitól viszont nem a terepen küzdötte vissza magát, hanem a jól futható, csaknem sík országuton...

Ilyen ravasz sportág ez a rádiós tájfutás, aminek a terepfutótudás és a magabiztos tájékozódás csak szükséges, de nem elégséges alapja. Ennyi csel után idegesen vártam, mi lesz itt a trükk? Hát az volt a trükk, hogy nem volt trükk! De erre is rá kellett jönni.

Nem csippan a zsirkrétám

Visszakanyarodva jelen versenyünkhöz, eldöntöttem, milyen sorrendben keressék meg az adókat, s miután a következő periódus is elkezdődött, örömmel konstatáltam, hogy a logikus, a legjobb útvonalon indultam el az első felé, ami éppen az egyes volt. Sokkal hangosabban szólt, mint legelőször, és mivel sík terepen futottunk, nem azért, mert valami magas, de távoli hegycsúcsra tették (ez is egy trükk!), hanem mert már közel jártam hozzá. Azonban még nem csökkent az azimutja derékszögére, amikor a legcélszerűbb megtámadni. Rohantam ezért továbbra is az úton és szemmel pásztáztam az erdőt, hátha bevillan a bója. Be is villant, de nem a bója, hanem Velikanov sárga bozótfelsője,

amint az erdőből húzott visszafelé ki az erdei útra. Azt hiszem, még csak észre sem vett. De már döngöttem is be a sűrűbe, mert ha ő innen jön, akkor az adónak itt lennie valahol a közelben. Úgy forgott a szemem, mint a motolla, s észre is vettem a piros-fehér bóját. Így esett az első, perióduson kívüli bravúros pontfogásom. (Perióduson kívüli, vagyis amikor nem sugároz az adó, tehát nem lehet mérni rá.) Komoly versenyt nyerni már egy jó ideje nem is lehet másképp, csak ha a négyből legalább kettőt így sikerül kicsípni. Ha az ember adóközelben kénytelen várakozni legrosszabb esetben akár a maximális 4 percet is, abból már nem igen lesz érem.

Lélekszakadva rontottam rá és a pontérintés igazolására szolgáló SportIdent dobozba nyomtam a dugókámat. Közben már a térképet bújtam, merre tovább és vártam, hogy a műszer hangjelzéssel hozza tudomásomra, rögzítette a számítógép számára, mikor jártam ott. De nem hallottam semmit. Rápillantottam, hogy esetleg nem működik talán (ilyesmi is lehetséges), és szinte megrökönyödve bámultam jobb kezem mutatóujjára, ahol is a dugókámat tudtam: piros zsirkréta volt a helyén. Hát persze! Még a rajtba való beállásom előtt határoztam el, hogy nem a megszokott helyén viszem a dugókát, mert az első versenynapon nagyon nehézkessé tette a zsirkréta használatát, hanem a dugóka eddigi helyére teszem a krétát, a dugókát pedig átrakom a bal kezemre. Így is tettem, ám ezt a nagy rohanás és izgalom 7 perce alatt már tökéletesen elfelejtettem, és vártam, hogy csippanjon a zsirkrétám!

Így utólag már én is csak hahotázok rajta, de azért nem annyira egyértelmű a dolog. Mert mit is visz magával a versenyen a rádiós tájfutó? Elmesélem. A jobb kezemben van a vevőkészülék, a zsinórja a bozótruhám ujjában vezet a fejemre illesz-

tett fejhallgatóhoz (amit a bozót nagy előszeretettel szokott letépni onnan.) Ott van az említett zsirkréta (vagy alkoholos filctoll) is, amivel nem tájképet festünk futás közben, hanem a méréseink irányát rögzítjük a térképre. A bal kezemben viszem a térképet és tájólót, meg a dugókat is. A karóra meg stopperre állítva szintén fontos szerepet játszik abban, hogy tudjuk, hány másodpercig szől meg az éppen hallható adó. És ugyebár a térképet is, de főleg a vevőt folyamatosan használni, kezelni kell. Ez így együtt sok egy kicsit. Én már régóta mondogtam, hogy a rádiós tájfutáshoz minimum 3 kéz kellene, de az orvostudomány nem nagyon igyekszik segítségünkre eme probléma megoldásában.

Tehát kicseréltem a zsirkrétás ujjamat a dugókásra, és az ismerős hangjelzés után már vágtaztam is vissza az útra, a következő, az 5-ös adó felé. Közben elkezdett esni az eső, de ez zavart a legkevésbé. Az már sokkal jobban, hogy míg én a zsirkrétámmal bibelődtem, Velikanov megint nagy előnyt szerzett, és eltűnt a szemem elől.

Jó messze sejtettem a következő adót, a térkép legtávolabbi sarka felé. Az újabb mérésem megerősített ebben, így hát tartottam örült tempómat. Bő másfél kilométer után húztam be jobbra az erdőbe, figyelve jobbra-balra, látok-e versenyzőket, akik mozgásukkal akaratlanul is elárulhatják, fogták-e már a pontot vagy még ók is csak most keresik. Éreztem, a következő dobásra (azaz mikor újra megszólal) meg kell találnom. Be is bólintott még mindig jobbról, de ott egy kb. száz méter széles, sűrű, legallyazott fenyvesen kellett áttörni feléje. Keserves dolog az ilyen, de ha nincs más választás, és itt nem volt, kénytelen vaddisznót játszani az ember. És örül, ha végre átér. Én már a vége előtt vagy húsz méterrel nagyon megörültem, hiszen újra megpillantottam egy sárga felsőt.

A viselőjét ugyan nem ismertem fel, de bíztam benne, csakis az ukrán „célszemély” lehet az. Pontérintés után a már előre kiválasztott útvonalat követtem a következő, a cél felé lévő 3-as irányába. Messze volt ez is, miután a szintkülönbség nélküli terep miatt jó hosszú pályát kaptunk a talpunk alá. Ziháltam, tátogtam, próbáltam a fülelem keresztül is levegőt venni, a lábaim is egyre ölmosodtak, de azért nyomtam tovább, mint süket a villanycsengőt. Több útvonalat is lehetett választani, de amelyiket én követtem, azon senkit nem láttam. Több mint 10 perc iramfutás után csatlakozott az utamhoz egy másik lehetséges alternatíva – s ott íme, alig száz méterrel előltem, most már felismerhetően ott rohant Velikanov! Hurrá! Majdnem 5 perccel vagyok jobb nála eddig. A 3-as adót megfogva még jobban megközelítettem, de csak akkor vett észre, mikor én egy nyiladékból valamivel rövidebb útvonalat

választva, már majdnem a sarkára hágtam. Az utolsóinak hagyott 4-es adót is kevéssel mögötte érintetem. Innen gyakorlatilag már „csak” tájfutni kellett egy kilométernyit a térképre berajzolt célig. Közben áttekertem a vevőm frekvencia keresőjét, mert a cél folyamatosan, ám más hullámhosszon ad, mint a többi adó, hogy ne zavarja azokat. Mindig célszerű mérni erre is, mert előfordult már, hogy kissé odább jelölték a rendezők, mint ahol valójában volt. Minden erőmet összeszedve igyekeztem ledolgozni pár méteres hátrányomat, hörögtem, ziháltam, nyújtottam a lépést, s a célvonalig pár másodpercre csökkenttem az előnyét.

...Még alig estem be a célba, mikor a másik ukrán klasszis, Romanenko nagy izgatottan lépett oda hozzám és az időmet kérdezgette. De hiába mutogattam neki a stopperemen a magamnak mért időt, nem igen akart hinni a szemének.

Mikor a szállodában végre kitétké az eredménylistát, kiderült, az eddig számunkra ismeretlen orosz Igor Kekin mögött a második helyen végeztem a 29 fős mezőnyben és csapattársam, László Karcsi időeredményével csapatban is megszerez-tük az ezüstérmet. Sajnos a magyar csapatból más nem került dobogóra. Persze így is fantasztikus érzés tudni, hogy hozzájárulhattam ama nemes hagyomány folytatásához, miszerint a rádiós tájfutó magyar válogatottnak még soha nem tért haza érem nélkül világ- és Európa-bajnokságról.

...A legnagyobb elismeréssel külföldi példaképem, barátom és legnagyobb vetélytársam, Velikanov illetett. Miközben este a szállodában mosolyogva kezet fogtunk, másik mutatójával tréfásan megfenyegetett és azt mondta: Malagyéc! Ocseny harasó!

Kovács Attila

Zöld Sportok Clubja, Miskolc

TRAIL-O VILÁGBAJNOKSÁG

2007. augusztus 20-25. Kijev, Ukrajna

Ukrajnában rendezték a negyedik Trail-O VB-t, ahol 16 nemzet 64 versenyzője állt rajthoz. A Paralympiai kategóriában 29-en indultak, míg az Open nagyobb mezőnyt vonzott, itt 41 induló volt. Azért nem jönnek ki a számok, mert a szabályok megengedik, hogy a Paralympiai versenyzők eredménye mindkét kategóriában is értékelve legyen. A brit, lett, olasz és cseh csapat élt ezzel a lehetőséggel.

A verseny két egyéni és egy csapatversenyből áll. Az első versenynapon dőlnek el a Paralympiai egyéni érmek, a második napon a Paralympiai csapatverseny, és a két nap összetett eredménye hozza az Open kategória egyéni bajnokát és helyezettjeit.

A tájékozási sportok történetében először magyar képviselő is volt a Trail-O Világ bajnokságon 2007-ben. Mint a 2009-es Magyar Trail-O VB egyik pályakitűző/rendezője, versenyzői és rendezői tapasztalatszerzés céljából nekivágtam a nagy

útnak. Mivel idén a Szövetség csak a nevezési díjat tudta fedezni a Trail-O Bizottság keretéből, Roy és jómagam megpróbáltuk a minimumból kihozni az utat. Vonattal mentünk, ami meglepetésszerűen nagyon kényelmes volt. Kivéve persze a szovjet érából hátramaradt kiszolgálást és modort, plusz a 40 fokos hőséget, amiben az ablakot sem hagyták, hogy kinyissuk. Állítólag volt „légkondi”, de nem vettük észre. Végül egy norvég utas olyan agresszíven kinyitotta az összes folyosói ablakot, hogy a kalauz feladta a harcot. Nem úgy visszafelé, amikor is egy valódi kápó típus látta el ugyanezt a feladatot. Hála az égnek, addigra egy olyan vagonba kerültünk, ahol tényleg volt egy kis „légkondi”, így kibírtuk. Mindennek ellenére a hálókocsi nagyon kényelmes volt és majdnem, hogy Indiana Jones-szerű kalandnak éreztük az egészet. Ez a varázs akkor tört meg igazán, amikor kora esti kijevi érkezésünk után az interneten

Mozgássérült táncospár a megnyitón

megrendelt taxinak az apartman kulcsával nyoma sem volt. Én még beszélek egy keveset oroszul, de nagyon úgy nézett ki, hogy valami parki padon fogunk aludni, amíg egy amerikai nő meg nem mentett bennünket. Kivitt a pályaudvar elé, ahol kb. 20 kijevi nő ajánlotta a legkülönbözőbb szállásokat. Végül sikerült egy viszonylag központi, szépen felújított, „légkondis” lakást szerezniünk napi 50 \$-ért, így a csövezést megúsztuk.

Hála Istennek aházinéni férjemé az is felajánlotta, hogy potom 40 \$-ért másnap délelőtt kivisz bennünket a Versenyközpontba, hogy jelentkezni tudjak. Ez a Versenyközpont 25 km-re volt Kijevtől, egy csodaszép fenyőerdő kellős közepén, de tömegközlekedéssel majdnem teljesen elérhetetlen volt. A 3-as Bulletinban csak annyi volt, hogy vagy a legközelebbi faluig kell menni busszal és onnan 4 km-t gyalog, vagy ha sikerül egy másik buszt elkapni (hogyan, azt nem írták!!) akkor le lehet szállni valahol az erdő szélén és onnan már „csak” 1 km-t kell gyalogolni. Mi a drága, de legalább biztonságos taxi mellett döntöttünk. És még így is csak nehezen sikerült megtalálni. Egyébként ez volt az első ízelítő a szállítással kapcsolatos

Verseny közben

ukrajnai szervezésből. Miután Gennadiy visszahozott bennünket Kijevbe, egy kis városnézés következett. Az Arany Kaput sajnos éppen renoválták, így a sok állványtól még kívülről sem lehetett valami nagyon jól látni, de a Szent Szófia katedrális és a többi, körülötte levő múzeum, torony stb. tényleg csodálatos volt. Sikerült a metró rejtélyeit is megfejtetni, és a kb. 18 Ft-ba kerülő egy-egy zsetonnal annyit utazhattunk, amennyit akartunk, amíg fel nem jöttünk a felszínre.

Kedden, augusztus 21-én volt az első terepbemutató, melyet az első versenynap színhelyétől északra fekvő Dolobetsky Park területén rendeztek. Nagyon megörültem az ismerős arcoknak és kezdtem barátkozni a többiekkel. Mint minden világversenyen, itt is jó lehetőségek voltak az ismerkedésre és a hét végére sok új baráttal cseréltem e-mail címet. A pálya szerintem nagyon jó volt, nem volt túl nehéz és a térkép is megfelelő volt. Ezután következett a Megnyitó, amit a fantasztikus Barátság Íve alatt rendeztek. A mozgássérült táncos pár lenyűgöző volt és a beszédek sem voltak túl hosszúak.

Elérkezett az első versenynap a Dnypro folyó egyik szigetén, a Hydroparkban, ahol megkaptam az első meglehetősen hideg zuhanyt. A terepbemutató után itt se a terep, se a pontok, se a térkép nem hasonlítottak az előző napra. Persze, a pályakitűző nem akarta elsűtni minden puskáját a verseny előtt, de azért illetet volna valami hasonlót is adni a versenyzőknek, pláne egy olyan kezdő amatőrnek, mint én vagyok.

Nem akarom a bizonyítványt túlmagyarázni, de abból ítélve, hogy az ember hibáiból rend-

szerint sokat tanulhat, hát én masszív mennyiségű anyagot dolgoztam fel az első versenynapon. Egy ilyen jellegű fedésű, majdnem teljesen sík, bozótos parkban nem lett volna szabad annyi pontot úgy kirakni, hogy majdnem az egyetlen megoldási módszer a domborzattal függjön össze. Egy VB-n magas szintű, technika pálya kell, ez vitathatatlan, ugyanakkor a térképnek is tökéletesnek kell lennie, amikor minimálisak a támpontok. Ez utóbbit nem lehetett mondani, és ezt nem én, hanem a rutinos öreg rókák mondták. Rájöttem, hogy nemcsak térképet és terepet kellett jól tudni olvasni, a tájolót jól használni, távolságot mérni/saccolni és a szintvonalakat szemmel követni tudni a jó eredményhez, hanem az egyik legfontosabb kompetencia abban rejlett, hogy a pályakitűző „faxnijaihoz” is értsen az ember. Ugyan senki nem fogalmazta így, de egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a sokat emlegetett „rutin”, ami a sok versenyzéstől majd meghozza az embernek a fejlődést, azért duplán fontos a Trail-O-ban, mert még a világon is csak elég kevesen foglalkoz-

Az Open kategória dobogószai

nak Trail-O pályakitűzéssel, így előbb-utóbb mindenki stílusát meg lehet tanulni, és az nagyon segít. Ahol a pontok kb. felénél a különböző módszerek mind különböző választ adnak, a saccolási tehetség, amit a pályakitűző szokásainak ismerete nagyon segít, az halálosan fontos. Engem azóta azzal vigasztalt Nemesházi Laci, hogy majd jól behúzzunk az egész mezőnynek 2009-ben, mert bennünket úgysem ismer senki. Ez akkor engem nem vigasztalt.

Egy viszonylag mély depresszióval és a Trail-O azonnali abba-hagyásával fenyegető tervvel eltelt este után, másnap reggelre megjött a harci kedvem és úgy döntöttem, hogy sokat tanultam szerdán és az a „target”, hogy pénteken bosszút állok a pályakitűzőn. A csütörtöki Nyvky Park-beli terepbemutatón ugyan megint megettem egy jó pár pontot, de egyre nőtt a bizalmam és az aznap este rendezett „Clinic”-en és csapatvezetői értekezleten már próbáltam, mint a magyar csapatkapitány (mert hisz az is voltam!) egy pár kényelmetlen kérdést bedobni. Nem mintha az IOF Tanácsadó

Trail-O térkép

adott volna érdemi választ egyikre is. Az általános kifogás a pályakitűző távollétében (neki nem volt ideje kijönni a 25 km-re levő Versenyközpontba, mert akkor még nyomtatta a másnapi térképeket!!!) az volt, hogy az ukrán rendező gárda mindent az utolsó pillanatra hagyott és mivel nem túlságosan kooperáltak az IOF Tanácsadóval sem, így csak a legfontosabb változtatásokat tudták megejteni, amibe egy teljesen új térkép nem fért bele!! Ne nevésetek! Az IOF Tanácsadó saját bevallása szerint aznap (24 órával a verseny előtt) még a terepen volt és két pont körül ő javította ki a térképet! Ennyit erről!

Elérkezett a második verseny nap a Holosiyvsky Parkban, amit a tájfutó VB versenyzői is ismernek. Itt volt nekik a sprint selejtezője és a Park másik végében, ami egy komoly erdő, a Hosszútávú és a Váltó verseny. Ez a terep egyenként is sokkal jobb volt, mert markánsan szín-

tes volt és a láthatóság 200 %-kal jobb volt. Egy jó pár dühítő bakival kezdődött ez a nap is. Nekünk megadtak egy helyet, hogy hova menjünk, de ez nemcsak, hogy több mint 1 km-re volt a rajttól, ott az égvilágon senki nem tudta, hogy hol van a rajt. A közös busszal érkezőket viszont egy olyan helyen rakták le, ami ugyan közel volt a rajthoz, de a versenyterületen keresztül vezetett az út a parkolótól a rajtig, közvetlenül az első időmért pont mellett. Ezek után már csak vigyorogni tudtam, meg lihegni, mert majdnem lekéstem a rajtomat a park másik végéből futva. Ebből kifolyólag sajnos elfelejtettem Roy óráját elkérni, és így egy plusz stressz hatás alatt voltam, mert a versenyidő túllépése pont levonással jár.

Mindezek mellett ezt a napot nagyon élveztem. Ez az eredményemen is meglátszott. Míg az első napon 36. helyen végeztem, a második napra már sike-

rült felküzdenem magamat a 24. helyre. Bár ez sem valami csodás eredmény, de mégis fejlődést jelentett az első naphoz képest, és amikor meghallottam, hogy nemcsak több nagy nevet, de az első nap Paralympiai aranyérmesét is megvertem, akkor már visszatért az életkedvem. A különbséget itt az jelentette, hogy minden olyan esetben, ahol nem volt teljesen egyértelmű a válasz, vagy két bója közé jött ki, a szerdai tapasztalatok alapján már sokkal tehetségesebben saccoltam. Persze itt is volt egy pár vitatható pont, egy orr, ami teljesen rossz irányban futott a térképhez képest, vagy egy olyan feladat, ahol a szintvonalat kellett volna szemmel követni, és a szombati „Clinic” gyakorlati részen bebizonyítottuk, hogy teljesen rossz magasságban voltak a pontok, még az úgynevezett „jó” bója is. Mindegy, én úgy éreztem, hogy van remény még arra, hogy megtanuljam ezt a sportágat, és bár nem valószínű, hogy versenyzőként még egyszer VB-re menjek az elkövetkező két évben, mint rendező élvezettel fogom még ezt remélhetőleg úzni.

Az összes térkép a pályákkal, időmért pontok, megoldások és eredmények fent vannak a www.WTOC2007.org.ua honlapon, akit érdekel, van mit böngészni. Mint a tájfutásban, itt is a skandinávok dominálnak, bár Kijevben a két egyéni aranyérmes két Skandináviától messze eső országból került ki. A Paralympiai bajnok Roberta Falda lett Olaszországból, az Open világbajnoki címet közeli szomszédunk, a szlovén Kreso Kerestes, nyerte. A Paralympiai csapatbajnokok a svédek lettek, az oroszok és az ukrán házigazdák előtt.

A csapatverseny dobogósai

Grant Julianna

HSE féloldal

**Graffic-Com
hirdetés**

JAVASLAT A TÁJFUTÁS ÚJSÁG JÖVŐBENI MŰKÖDTETÉSÉRE

A Tájfutás újság elektronikussá történő átalakításának gondolata az utóbbi egy évben folyamatosan jelen van. A 2008. évről a Budapesti Tájfutók Szövetsége kérésére minél hamarabb döntenie kell, lehetőleg azonnal. Az újság megszűnése esetén a Szövetség tájékoztatási kötelezettségét honlapján (<http://www.mtfsz.hu>) keresztül oldhatja meg. A 2008. évi tagdíjbevételek között a 2.500 Ft-os „Tájfutás újság előfizetési díja” „tájékoztatási hozzájárulásra” változott.

A Tájfutás újsággal járó kiadásai az MTF SZ-nek 2007-ben kb. 600.000 Ft-ot tesznek ki (450.000 Ft átutalása a BTF SZ-nek, valamint kb. 150.000 Ft postaköltség). A bevételi oldalon mintegy 240.000 Ft szerepel: 96 tagszervezet előfizetési díja (2.500 Ft/év). 2007-ben a Tájfutás újság kiadása az MTF SZ-nek kb. nettó 360.000 Ft-jába kerül.

Az MTF SZ ezért megkapja a Tájéoló újság 150 példányát, melyből 96 db a tagszervezeteknek, 19 db a megyei szövetségeknek, kb. 20 db a különböző nemzeti szövetségeknek, tiszteletpéldányosoknak jut.

A Tájéoló újság Tájfutás része minden számban 8 oldal. A főszerkesztő (Hites Viktor) kezdeti próbálkozásai után 2004-től a színvonal egyre mélyebbre süllyedt. Hites Viktor jelenleg minimális időt fordít a szerkesztésére, kimondhatjuk, hogy a Tájfutás újság halott.

Folytatási javaslat:

- 2007. év végén átváltás az elektronikus változatra: a honlapon található hírek gyakoribbá, minőségibbé tétele. Ennek érdekében a jelenlegi webmester mellé a <http://www.mtfsz.hu> főszerkesztői posztjára pályázat kiírása és megbízása (40.000 Ft/hó megbízási díjjal). Felelős: Less Áron. Pályázat kiírásának határideje: 2007. október 31., beérkezési határidő: 2007. november 30., megbízás határideje: 2007. december 31.

Kérem a Szövetség elnökségét, döntsön abban a kérdésben, hogy a Tájfutás szaklap 2008-ban is a Tájéoló újság keretein belül működjön, vagy fogadja el a fenti javaslatot.

Budapest, 2007. október 2.

Less Áron s.k.

Magyar Tájékoztató Futó Szövetség

TÁJFUTÁS

A Magyar Tájékoztató Futó

Szövetség lapja

2007. 9. szám

Kiadja a Szövetség:

A kiadásért felel:

Less Áron

Alapító főszerkesztő:

Skerletz Iván

Főszerkesztő:

Hites Viktor

Állandó munkatársak:

Scultéty Márton, Sárecz Lajos,
Cserpák Zsolt, Madarassy Pál,
Kelemen János, Zentai József,
Mihácz Zoltán, Ács Gábor

Fotók:

Nemesházi László, Máthé István

ISSN 0133-4697

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzárta megjelenik

9.	10. 23.	10. 31.
10.	11. 20.	11. 30.

Szerkesztőség:

MinSport Bt.,

Telefon: 88/421-404

8200 Veszprém,

Gyöngyvirág u. 16/F

E-mail: tajfutas@freemail.hu

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

a Sportident rendszer tárolására-
karbantartására 2008-2009-ben

1 A pályázat tárgya

Az MTF SZ Informatikai és Technikai Bizottsága pályázatot ír ki a Sportident rendszer tárolási, karbantartási, kölcsönzés-bonyolítási feladatainak ellátására a 2008. és 2009. évben.

2 A pályázóval szemben támasztott követelmények

A pályázónak be kell mutatnia a feladatot ellátó embereinek alkalmasságát, felkészültségét. A pályázó szakembereinek ismerniük kell az MTF SZ által fenntartott Sportident rendszer technikai elemeit, karbantartásának szakszerű módját. Ezen kívül a pályázónak rendelkeznie kell folyamatosan működő email és telefon elérhetőséggel.

3 Az üzemeltetési feladatok leírása

A pályázónak vállalnia kell, hogy az MTF SZ-t képviselő Informatikai és Technikai Bizottság szakmai irányítása és felügyelete mellett, az elvárható legnagyobb gondossággal tárolja és tartja karban a Sportident rendszert, valamint használítja az igénylőkkel a rendszer használatba adását és visszavételezését.

A feladatok részletes leírása az 1. sz. Mellékletben található.

A Sportident rendszer jelenlegi eszközellátára a 2. sz. Mellékletben található.

4 A pályázat tartalma

A beadott pályázatnak tartalmaznia kell a következőket:

- A pályázó neve, címe, elérhetőségei (telefon és email)
- A pályázó bemutatása, a 2. pontban leírt követelményeknek való megfelelése
- A mellékletben részletezett feladatok ellátásának vállalása, a teljesítés módjának leírása (pl. tárolásnál a telephely címe, tárolás körülményei)
- Áránajlat: az ajánlatban vállalt szolgáltatások vállalási ára, amit az üze-

meltező az MTF SZ felé kíván elszámolni. (Tájékoztató: a jelenleg érvényes díj 22 000 Ft+áfa /hónap.)

5 A pályázatok beadása

A pályázatot írásban, elektronikus formátumban, email útján az MTF SZ irodába kell eljuttatni. Email cím: iroda@mtfsz.hu

Beadási határidő: 2007. november 15.

6 A pályázat értékelése

A pályázatokat az Informatikai és Technikai Bizottság tagjaiból létrejött bíráló bizottság szakmailag értékeli, és a főtítkárral egyetértésben döntést hoz a nyertesről, az Elnökséget a döntésről tájékoztatja. A nyertes pályázóval az MTF SZ 2 évre szóló vállalkozási szerződést köt. Az MTF SZ fenntartja a jogot a pályázat sikertelennek nyilvánítására, és szükség esetén új pályázat kiírására. Értékelési szempontok:

- a tárolási, karbantartási, kölcsönzés bonyolítási feladatok megfelelő színvonalú ellátása, ennek egyértelmű vállalása a pályázatban 40%
- vállalási ár (a újított szolgáltatások árainak értékelése összességében) 60%

*Budapest, 2007. október 9.
Az MTF SZ Informatikai
és Technikai Bizottsága*

1. sz. Melléklet: a tárolási, karbantartási, kölcsönzés-bonyolítási feladatok leírása

1 Tárolás

A vállalkozó a saját maga által biztosított telephelyen folyamatosan ellátja a rendszer tárolását. A tároláshoz biztosítja a vagyonvédelem érdekében szükséges feltételeket és az eszközök állagmegóvása érdekében szükséges körülményeket.

2 Karbantartás

A vállalkozó elvégzi a Sportident rendszer eseti és időszakos karbantartási feladatait. Ezen feladatok a következők:

- a rendszerhez tartozó számítástechnikai eszközök (elsősorban nyomtatók és számítógépek) rendszeres tisztítása, működőképességük ellenőrzése
- a rendszerhez tartozó számítógépe-

ken a versenyrendező szoftverek működőképességének ellenőrzése, szükség esetén helyreállítás egy lementett állapotról, vagy újra telepítés

- az ellenőrzőpontok (dobozok) tisztítása, működésének rendszeres ellenőrzése, a bennük lévő elem elhasználódásának figyelése és szükség esetén csereigény jelzése, a belső óra rendszeres ellenőrzése és beállítása, szükség esetén programozás elvégzése
- a rendszerhez tartozó akkumulátoros egységekben (elsősorban hőnyomató, UPS, rajtoltató óra) az akku ellenőrzése, használat előtt feltöltése
- minden egyéb, előre nem látható, a használat során a biztonságos üzemeltetéshez szükségessé váló karbantartás elvégzése.

3 Kiadás, visszavételezés

A vállalkozó nyilvántartást vezet a Sportident rendszer bérleti igényeiről, és ez alapján önállóan egyeztet az igénylőkkel, közreműködik az esetleges ütközések feloldása érdekében.

A vállalkozó a Sportident rendszer bérbevevői (a továbbiakban: versenyrendező) részére a rendezvény előtt, egyeztetett időpontban átadja a rendszer igényelt elemeit. Az átadáskor jegyzőkönyvet készít az átadott eszközökről, a versenyrendezővel pedig a jegyzőkönyvön elismerteti az eszközök működőképes állapotban történő átvételét. A vállalkozó a versenyrendezőtől a rendezvény után egyeztetett időpontban visszaveszi a használatba adott eszközöket, és ennek során ellenőrzi azok hiánytalan meglétét és működőképességét. Hiány vagy sérülés, meghibásodás esetén az esetet jelenti az MTF SZ felé, és egyeztetett módon, az MTF SZ költségére gondoskodik a szükséges javításról vagy pótlásról.

A vállalkozó az MTF SZ honlapon közzétett bérleti feltételeknek megfelelően (általában a verseny számítógépes adatbázisából kinyert létszámadatok alapján) kiszámítja a versenyrendező által fizetendő rendszerbérleti és dugóka bérleti díjakat, és ezt 15 napon belül email útján továbbítja az MTF SZ-nek.

4 Fogyőeszközök pótlása

A vállalkozó a Sportident rendszer rendeltetészerű használata során jelentkező fogyőeszköz igényeket (elemcsomagok, nyomtató toner, papír, dobozrőgzítő pántok, aggregátor üzemyanyag) nyilvántartja, a szükséges fogyőeszköz beszerzésekre idejében figyelmezteti az MTF SZ-t. A fogyőeszközöket egyeztetés után az MTF SZ költségre a vállalkozó szerzi be.

2. sz. Melléklet: a Sportident rendszer eszközleltára

Megnevezés	mennyiség
3-as elosztó	3 db
50 m-es hosszabbító	1 db
HONDA 2kW benzines aggregátor	1 db
10 l-es mű. benzinkanna	1 db
Centralion Blazer1400 UPS	2 db
HP XE-3 Omnibook	1 db
Albacomp Activa notebook	1 db
Dell Latitude notebook	2 db
Vezeték nélküli hálózati adapter	4 db
OKI B4250 nyomtató	2 db
Samsung ML3050 nyomtató	2 db
Programozó (RS232) doboz	7 db
USB kiolvasó doboz	2 db
kézi időmérő + SI Sprinter doboz	1 db
SEIKO DPU3445 hőnyomtató	2 db
Leolvasó doboz a hőnyomtatóhoz	2 db
Quad Serial I/O PC kártya	1 db
soros kábel	600 m
SI dobozok	140 db
dugókák (bélrelhető, kék)	360 db
SI master doboz	1 db
LED kijelzős rajtolató óra	1 db
Vágógép	1 db

Sportsoftware szoftver licenck:
(szoftverenként különböző példány-
szám)
OE2003 (egynapos egyéni)
MT2003 (többnapos egyéni)
OS2003 (váltó)
OEspeaker (egyéni szpiker)
OSspeaker (váltó szpiker)
OEsprint (selejtező-döntő)
MTpoints
(többnapos pontszámításos)
OT2003 (csapatverseny)

PÁLYÁZAT

a www.mtfisz.hu honlap főszerkesztői pozíciójának betöltésére

Az MTF SZ elnöksége pályázatot hirdet <http://www.mtfisz.hu> honlap főszerkesztői pozíciójának betöltésére, megbízási szerződéssel, a 2008. évre.

Feltételek:

- képességek: önálló munkavégzés, rugalmasság, jó emberismeret, kiváló kommunikációs készség, objektivitás, motiváció
- kvalifikációk: középfokú angol nyelvtudás, számítógépes felhasználói ismeretek
- tapasztalatok: tájfutó sport beható ismerete, jó kapcsolat a sportvezetőkkel, versenyzőkkel

Előny jelenthet:

újságírói referenciák, sportszervezői, sportvezetői gyakorlat, élsportolói múlt, fényképezésben való jártasság (fényképekhez való hozzájárulás lehetősége)

Feladatok:

- a <http://www.mtfisz.hu> honlap naprakészen tartása: egy évben legalább 200 új hír jelenjen meg rajta (havonta legalább 5), köztük legalább 50 új publikáció (havonta legalább 2).
- magyar és nemzetközi események diszkriminációmentes megjelentetése
- az MTF SZ irodától, az illetékes bizottságtól anyagok folyamatos bekerése, azok két munkanapon belül történő publikációja
- háromhavonta beszámoló készítése a főtítkár számára

Díjazás: havi bruttó 40.000 Ft költségtérítés

Jelentkezni a szervezeten keresztül az MTF SZ főtítkárnál, Less Áronnál lehet.

A jelentkezés módja: Egy-három A/4-es oldal terjedelmű pályázat benyújtása e-mailben, olvasási visszaigazolást kérve (aron.less@mtfisz.hu) 2007. november 30-ig beérkezőleg.

További információkról érdeklődni lehet: Less Áron 30/3074856.

A jelentkezőket az erre a célra létrehozott bizottság hallgatja meg, és hoz döntést a pozíció betöltéséről.

Budapest, 2007. október 23.

Less Áron s.k. főtítkár
Magyar Tájékozódási Futó
Szövetség

SZENIOR VB PÁLYÁZAT

A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség pályázatot ír ki egy magyarországi rendezésű Szenior Világbajnokság (World Masters Orienteering Championships) elnyerésének lehetőségére.

A sikeres pályázó készítheti el a hivatalosan a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség által a Nemzetközi Tájékozódási Futó Szövetség felhívására kerülő pályázatot a 2011-2014 közötti évekre vonatkozóan. A pályázatokat minden év január 31-ig kell eljuttatni az IOF-nek (a 2011-es pályázat leadási határideje 2008. január 31).

Pályázni az IOF hivatalos jelentkezési lapjának kitöltésével lehet, amely beszerezhető az MTF SZ irodától. A válaszok magyarul is megadhatók. A kitöltött formanyomtatványhoz kapcsolandó, egy néhány oldalas leírásban kell szólni azokról a kérdésekről, amelyekre a formanyomtatvány nem tér ki.

A pályázóknak vállalniuk kell, hogy az IOF-nek fizetett indulónkénti 20 eurós jogdíj mellett legalább indulónként 10 euróval járulnak hozzá a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség stratégiai céljainak megvalósításához.

A pályázatokat egy 3 tagú ad-hoc bizottság elővéleményezése után az MTF SZ elnöksége bírálja el. Az értékelésnél a szakmai szempontok a pénzügyi vonatkozásoknál nagyobb súllyal esnek latba.

A pályázatoknak 2007. november 20-ig kell beérkezni az MTF SZ irodába.

TÁJÉKOZTATÓ A 2009. ÉVI TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ ÉS TRAIL-O VILÁGBAJNOKSÁG ELŐKÉSZÜLETEIRŐL

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság bejegyezte a WOC2009 Szervezőbizottságot, mint a Diósgyőri Tájékoztató Futó Club szervezeti egységét, mely önálló költségvetéssel rendelkezik, és jogi személyiséggel bír.

A WOC2009 Szervező bizottsága 2007. augusztus 8-án megtartotta első ülését, ahol a várható feladatok elosztása történt meg.

Elkészült a világbajnokság 1. bulletinjé, mely tartalmazza a nemzetközi szabályzat által előírt általános információk mellett az aktualizált terepeltitásokat, valamint a következő évek ajánlott versenyeiről az alapvető információkat. Ezzel egyidejűleg megújul a vb honlapja is.

A szervezőbizottság képviseltette magát az idei világbajnokságon is, ahol ismét több megbeszélésen, előadáson vett részt. Többek között hasznos megbeszéléseket folytatott az IOF Advisorral, az IOF Sportigazgatójával, az IOF főtitkárával, a 2006. évi világbajnokság média igazgatójával.

Elkészült a világbajnokság szponzorációs „piacfelmérése”, kommunikációs terve és hamarosan végleges formát ölt a szponzori kiajánló is.

Megkezdődtek a tárgyalások a Magyar Televízióval a világbajnokság közvetítése ügyében. Sajnos a Magyar Televízió a jelenlegi állapotok szerint nem kívánja közvetíteni az eseményt jelenleg napi beszámóló ígér a sporthírekben, illetve egy hosszabb beszámoló elkészítését a magazinműsorukba. A képgyártást, mint szolgáltatást tudjuk megrendel-

ni a Magyar Televíziótól. Ez ügyben is volt már egy megbeszélés a gyártásban közvetlenül résztvevőkkel sportközvetítések készítésében nagy gyakorlattal rendelkező rendezővel, gyártásvezetővel.

Elkezdődött a tervezett szálláslelyekkel a kapcsolatfelvétel, a szándéknyilatkozatok előkészítése.

Elkezdődtek az állami és helyi vezetőkkel történő hivatalos kapcsolatfelvételek – Fodor Gábor környezetvédelmi miniszter, Szekeres Imre honvédelmi miniszter, Elbert Gábor sport szakállamtitkár, Káli Sándor Miskolc Megyei Jogú Város Polgármestere.

Látogatást tett a tervezett terepeken a trail-o vb nemzetközi ellenőre.

Október 18-22. között lesz a következő IOF SEA látogatás (időközben megtörtént), amikor is Tuomo Peltola a helyszínen fogja ellenőrizni az előkészületeket. Újra meglekinti majd a vb terepeket, immár a vb térképek készítői által a tervezett terepekről elkészített „próba” térképek részletes vizsgálatával, és véglegesítésre kerülnek a térképi ábrázolás eddig még nyitott kérdései.

MTFSZ ÉLSPORT- ÉS EDZŐBIZOTTSÁG. JAVASLAT

Az Éltsport- és Edzőbizottság legutolsó ülésén megtárgyalta az utánpótlás szövetségi kapitány, Kovács Zoltán elmúlt időszak tevékenységét.

A bizottság véleménye szerint jól végzi munkáját a kezdeti nehézségek ellenére. A válogatott versenyzők elfogadják, szeretik, edzőik támogatják a munkájában.

A személyes egyeztetés után Kovács Zoltán szívesen folytatná a munkát, melyben a bizottság támogatja.

Javaslat: Kovács Zoltánt az utánpótlás szövetségi kapitányi feladatok ellátására további két évre bízta meg a szövetség vezetése.

Fehér Ferenc bizottság vezető

2009-ES KIEMELT RANGSOROLÓK

A naptár bizottság elbírálta a 2009-es világranglista és kiemelt rangsoroló versenyek rendezésére beérkezett pályázatokat. Eszerint 2009-ben WRE verseny lesz: a Típo kupa április 29-én, a Pannon TN június 27-én és a Thermerland Open.

Kiemelt rangsoroló verseny lesz: a Postás kupa április 11-én, a Nógrád ND május 2-án, a Borsod kupa június 1-én, a Szeged kupa augusztus 9-én és az Eger ND október 31-én. A 4 nappali egyéni bajnokság döntője természetesen továbbra is kiemelt rangsoroló.

*Hegedűs András
a naptár bizottság nevében*

KÖZLEMÉNY

A MINDEN-KOR NŐI SPORTEGYESÜLET (2000 Szentendre, Rózsa u. 2. I/10., adószáma: 18696774-1-13) közzé teszük az 1996. évi CXXVI. Tv. 6. (3) bekezdése alapján, hogy a 2006. évben részünkre adományozott személyi jövedelemadó 1 %-át 79.207 Ft-ot az FB 681376 sz. bizonylattal igazolva belföldi autóbussz igénybevitelére használtuk fel, futó és gyalogló versenyre való utazás során. Ezúton köszönjük minden kedves adózónak, aki adója 1 %-át részünkre ajánlotta fel.

TÁJFUTÁS DIÁKOLIMPIA VERSENY- SZABÁLYZATA

(A sportág bajnoki szabályzatának a melléklete)

1. Versenyforduló: Két lépcsőben kerül megrendezésre az adott tanévben:

1.1. megyei (budapesti) döntők – Legalább 2 héttel az országos döntő előtt, lehetőség szerint az országos versenynaptár szerinti időpontban.

1.2. országos döntő:

május 20–31 között, lehetőleg más rangsoroló versenyekkel együtt rendezve, az országos versenynaptár szerinti időpontban. Több megye összehoztatás is megrendezheti a megyei fordulókat, de a népszerűsítés miatt, a kisebb utazási távolságok érdekében célszerűbb minden megyében külön-külön. Tömegközlekedési eszközökkel legyen elérhető.

2. Versenyforma:

2.1. megyei – normál távú, egyéni verseny

2.2. országos – 1. nap: normál távú egyéni, országos rangsoroló verseny – 2. nap: rövidtávú egyéni verseny országos rangsoroló jelleggel és rövidített távú váltóverseny (nem rangsoroló)

3 fős megyei (budapesti) váltókkal, vegyes korcsoportban

Az országos döntőn a rendezőség törekedjen arra, hogy a versenyek 1 éjszakai szállással lebonyolíthatóak legyenek. Ennek figyelembe vételével az első és második nap programja a rendezés igényei szerint felcserélhető.

3. Kategóriák:

3.1. Egyéni verseny:

Diákolimbia korcs. Minősítés szempontból F-N II. F-N 12 C vagy D

(szalagozástól függően, ld. 8.3. pont)

F-N III. F-N 14 B

F-N IV. F-N 16 B

F-N V. F-N 18 B

F-N VI. F-N 20 B

A korcsoportok értelmezése a Magyar Diáksport Szövetség szabályai szerint (ld. www.mdsz.hu).

NYÍLT szalagos: csak a megyein, de ott kötelező.

3.2. Váltóverseny:

3.2.1. Férfi és Női kategóriákban 3-3 fős vegyes korcsoportú váltóverseny egy III-as vagy IV-es korcsoportú, egy V-ös korcsoportú, és egy VI-os korcsoportú versenyzővel (a 4. pontban részletezett szabályok szerint megengedett feljebb indulással), három különböző nehézségű pályával, 3x30 perc körüli győztes idővel.

3.2.2. Egy váltóban csak azonos megyéhez tartozók (oktatási intézmény alapján) indulhatnak, az egyéni versenyen bejutottak közül. (Vegyes váltóban a kimaradó versenyzők elindulhatnak, de ők nem számítanak be a végső sorrendbe.)

3.2.3. Minden megye és Budapest legfeljebb 6 váltót indíthat, olyan módon, hogy semelyik két váltója nem futathatja végig ugyanazt a pályasortrendet

4. Nevezés:

4.1. Nevezhetők az általános és középiskolák nappali tagozatos tanulói oktatási intézményük képviselőiben.

4.2. Mindenki csak a saját korcsoportjában indulhat (váltóban eggyel feljebb is).

4.3. A II. kcs. versenyén fiatalabbak is rajthoz állhatnak.

4.4. A VI. kcs.-ba nevezhetők túlkorosak is.

4.5. A megyei döntőre az iskolának kell nevezniük a tanulóikat. Az országos döntőre a nevezés a megyei szövetségek által megküldött eredménylistával automatikusan történik (a megyei szövetség megküldi az esetleges lemondásokat is). A megyei szövetség delegálhatja a nevezések ügyintézését valamelyik megyei klubra, de ebben az esetben is egy megyéből egyben kell az összes érvényes nevezést felküldeni az országos döntőre.

A nevezésekkel együtt el kell küldeni a pontos számlázási címetek.

4.6. Az előző pont alól kivételt képeznek az aranyjelvényes és a válogatott versenyzők, akiket a klubjuk közvetlenül nevezhet az iskolájuk nevének és a településnek a megnevezésével. Ebben az esetben is kötelező a nevezéssel együtt megadni a számlázási címet.

5. Továbbjutás a megyei diákolimpiáról:

5.1. Kategóriánként (kivéve a NYÍLT) F-N II, III., IV. korcsoportban 4-4 fő, F-N V., VI. korcsoportban 3-3 fő.

5.2. Budapest a létszám tekintetében két megyének számít.

5.3. A válogatott keretek tagjai valamint az Arany-jelvényes minősítésűek létszám felettiek, az országos döntőbe közvetlenül nevezhetők. Ha elindulnak a megyei döntőn, a továbbjutó létszámba nem számítanak bele.

6. Nevezési díj: Nevezési díjként a szokásoshoz képest mérsékelt összeg állapítható meg. A nevezési díjat a rendezési pályázat elbírálásakor a Naptárbizottság figyelembe veszi.

7. Díjazás:

7.1. A győztesek elnyerik a „Magyar Köztársaság Tájfutás Diákolimbia Bajnoka” címet.

7.2. Az országos döntőn az 1-3. helyezetteknek érem, a 4-6. helyezetteknek oklevél díjazást kell biztosítani. Amennyiben a rendezőségnek lehetősége van, további tiszteletdíjakkal emelje a verseny színvonalát.

8. Egyebek:

8.1 A megyei versenyeken a III. korcsoportban C vagy könnyű B nehézségű pályát kell kítűzni.

8.2. Az országos döntőben a pályák nehézségi foka B.

8.3 Az országos döntő normáltávú versenyen az FN II korcsoport pályáit kötelezően szalagozni kell. A rövidtávú versenyen a rendezőség a terep és a pálya adottságaitól függően hozhat döntést a szalagozásról.

8.4. A NYÍLT szalagos kategória pályája tartalmazza a térkép alapján felismerhető rövidítési lehetőségeket (a levágható kanyarok mindig kívülre kerüljenek). Az iskolák számára ezt az elindulási lehetőséget kell minél hatékonyabban propagálni. Ha lehetőség van rá, anyagilag is ösztönözni a minél nagyobb létszámú részvételt (Pl. helyi támogatók megnyerése, iskola, testnevelő díjazása).

8.5. Az országos döntőt próbáljuk némiképp „fesztivál-jellegűvé” tenni, pl. a versenyzést kiegészítő programok szervezésével.

A Diákolimbia versenyszisztém bevezetését az MTF SZ Elnöksége 2003. január 20-án elfogadta, és 2004. január 1-től hatályba léptette. A szabályzatot az Elnökség többször módosította, a jelen változatot 2007. október 8-án fogadta el, és az elfogadással egyidejűleg életbe lépteti.

MTFSZ ELNÖKSÉGI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

Ideje: 2007. október 8. 16:00

Helye: Stratis Kft. (Bp., Szépvölgyi út 139.) tanács-terem

Jelen vannak: Juhász Miklós, Zsigmond Tibor, Mihácz Zoltán, Gajdos Tamás, Fehér Ferenc, Jenővári Gabriella, Kovács Balázs, Kovács Gábor, Molnár Péter, Palatinszky János, Sötér János, Bugár József, Gerzsényi Zsolt, Hegedűs Zoltán, Dr. Nagy Árpád, Máthé István, Schell Antal, Scultéty Márton, Vásárhelyi Tass, Bogdány Szilvia, Kiss Zoltán, Less Áron.

Az ülést vezeti: Juhász Miklós

Jegyzőkönyvvezető: Less Áron

Hitelesítők: Fehér Ferenc, Mihácz Zoltán. **Igen: 8; Nem: 0; Tartózkodott: 1.**

Napirend: Az elnökség a napirendet elfogadta azzal a módosítással, hogy a Baranya megyei Tájékoztató Fűtő Szövetség szándéknyilatkozatát a 2011. évi Szenior Világbajnokság megrendezésére a 9. pont részeként tárgyalja. **Igen: 9; Nem: 0; Tartózkodott: 0.**

1. Javaslat az ifjúsági válogatott szövetségi kapitányának személyére. Ea.: Fehér Ferenc

Az Éltsport- és Edzőbizottság meg van elégedve Kovács Zoltán munkájával, a versenyzőknek és az edzőknek is megfelel a személye. Javasolják, hogy 2009. november 30-ig továbbra is Kovács Zoltán maradjon az ifjúsági válogatott szövetségi kapitánya, más név fel sem merült. Kovács Zoltán vállalja a megbízatást.

Határozat: Az elnökség 2009. november 30-ig Kovács Zoltánt bízza meg az ifjúsági válogatott szövetségi kapitányi teendőinek ellátásával. **Igen: 8; Nem: 1; Tartózkodott: 1.**

2. Beszámoló, értékelés a felnőtt és junior válogatott 2007. évi munkájáról, szerepléséről. Ea.: Fehér Ferenc, Hegedűs Zoltán

A beszámoló csak a két nagy világeseménnyel, a Felnőtt és a Junior VB-vel foglalkozik, a teljes éves beszámoló novemberre várható. Mindkét beszámoló érdemi részei, valamint az eredmények már korábban olvashatók voltak a Tájéoló újság hasábjain.

A Junior Világbajnokságon a férfi csapat egyéniben, a női csapat váltóban szerepelt az előzetes elvárásoknál is jobban. A Szövetségnek a Junior Világbajnokság durván kétféle forintjába került, melynek fele az eredményességi tartalékból került kifizetésre.

Határozat: Az elnökség a Junior Világbajnokságról szóló beszámolót elfogadta.

Igen: 9; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

A Felnőtt Világbajnokságon a célkitűzések nagyjából teljesültek, talán a férfi váltótól várt volna jobb teljesítményt a szövetségi kapitány. A rendezvény szintén kétféle forintba került, melynek fele az eredményességi tartalékból került kifizetésre.

Határozat: Az elnökség a Felnőtt Világbajnokságról szóló beszámolót elfogadta.

Igen: 9; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

3. Egyéb válogatott ügyek. Ea.: Fehér Ferenc, Kovács Gábor

Kovács Gábor a válogatottnak Szövetségi forráson kívüli pénzügyi támogatásának lehetőségeit vizsgálta. Általános támogató megtalálására kevesebb az esély, a feladatot a Szövetség új menedzserigazgatója, Horváth Imre végzi. Lehetőség lenne személyre szabottan támogatást keresni, ehhez Kovács Gábor szerint egy kidolgozott marketinganyagra lenne szükség. Harmadik lehetőségként kistámogatók bevonását említi, főleg a tájfutó társadalmat megmozgatva.

Kovács Gábor tovább keresi ezen alternatívák technikai megvalósításának lehetőségeit.

4. Javaslat a Tájéfutás újság jövőbeni működtetésére. Ea.: Less Áron

Az előadó 2008-tól a Tájéfutás újság megszüntetését javasolja, átváltást az elektronikus változatra. Az így megszórt pénz jelentős részből meg kell bízni a honlap főszerkesztőjét, aki a tartalmi részek szolgáltatásáért lenne felelős és azt publikálni is tudná. A főszerkesztő megbízása 2008. január 1-től egy évre szólna, szervezetileg a főtítkár alá tartozna. Bugár József kifejti, hogy a BTF SZ lapja, a Tájéoló változatlanul papíralapon kíván megjelenni.

Határozat: Az elnökség a Tájéfutás újság jövőbeni működtetésére vonatkozó javaslatot az előterjesztés szerint elfogadta. **Igen: 9; Nem: 1; Tartózkodott: 0.**

Az MTFSZ elnöksége sok sikert kíván a jövőre vonatkozólag a Tájéoló újságnak.

5. Javaslat az Országos Diákolimpia lebonyolítására. Ea.: Kovács Balázs

A jelen anyag célja a 2007-es Diákolimpia országos döntőn történt rendezési hiányosságok összegzése, és ezekből a szabályozást érintő tanulságok leszűrése, javaslatlétel a Diákolimpia verseny-szabályzatának kiegészítésére. A versenybírók a beszámolójában lényegében az összes korábban felsorolt és megismert hibát elismeri, egy részét saját hatáskörén kívülnek ítéli, egy részének a

jelentőségét leértékeli. Az ellenőrzőbírói jelentés számszavú, és csak a dugókkal kapcsolatos problémákat emeli ki.

A szabályzatba átültetendő megoldási javaslatok közül a rendezői adminisztráció megkönnyítése, valamint a II. korcsoport pályáinak szalagozása a normáltávon az elnökség egyhangú támogatását élvezi. Az egyes versenynapok sorrendjét illetően az elnökség arra az álláspontra jut, hogy a korábbi változathoz képest a versenynapok felcserélhetőek, de a rendezőségnek törekednie kell arra, hogy a program egy éjszakai szállással is megvalósítható legyen a résztvevők számára.

Határozat: Az elnökség a Diákolimpia versenyszabályzatát a módosításokkal együtt elfogadta.

Igen: 9; Nem: 0; Tartózkodott: 1.

Mihácz Zoltán a Versenybizottság elnökeként szeretné elérni, hogy a Diákolimpia is kerüljön be a Szövetségi Ellenőrző Rendszerbe. A döntés a SZER beszámolójának idejében esedékes.

6. Tájékoztató az Ifjúsági EB lebonyolításáról.

Ea.: dr. Nagy Árpád

Dr. Nagy Árpád tájékoztatójának lényegi pontjai már korábban megjelentek a Tájékoztató újság hasábjain. Dicséri a rendezőseget, elmondja, hogy nagyon sok pozitív visszajelzést kaptak a versenyzőktől, a csapatvezetőktől és az ellenőrző bíróktól is. Juhász Miklós szerint a rendezvény jól sikerült, a versenyzőink azonban érthettek volna el jobb eredményeket is.

Határozat: Az elnökség az Ifjúsági EB lebonyolításáról szóló tájékoztatót elfogadta.

Igen: 9; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

7. Tájékoztató a 2009. évi Világbajnokság szervezéséről, előkészületeiről, a VB Szervezőbizottságával kötendő szerződés aláírása. Ea.: Gerzsényi Zsolt.

A szervezés a terveknek megfelelően halad. A Szervezőbizottság megtartotta alakuló ülését, kiadásra került az 1. bulletin. Megtörtént a kapcsolatfelvétel a televízióval és a lehetséges szálláshelyekkel is. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság bejegyezte a WOC2009 Szervezőbizottságot, mint a Diósgyőri Tájékoztató Futó Club szervezeti egységét, mely önálló költségvetéssel rendelkezik és jogi személyiséggel bír. A Szervezőbizottság és az MTF SZ közötti szerződés aláírására hamarosan sor kerül. A legjelentősebb költségvetési tétel valószínűleg a rendezvény TV-közvetítése lesz, ezen a téren Gajdos Tamás próbál meg segítséget nyújtani. A szponzorok megnyerésében az MTF SZ is megpróbál segíteni.

8. Tájékoztató a Sportágfejlesztési Terv helyzetéről. Ea.: Less Áron.

Az MTF SZ Közggyűlése által 2005. március 4-én elfogadott Sportágfejlesztési Terv megvalósítása folytatódott. Az elmúlt 12 hónapban, a Sportágfejlesztési Terv célkitűzéseivel ellentétes, vagy nem a kitűzött célok megvalósítása felé vivő változtatás nem történt.

Határozat: Az elnökség a Sportágfejlesztési Terv helyzetéről szóló tájékoztatót elfogadta.

Igen: 9; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

9. Egyebek, főtítkári tájékoztató. Ea.: Less Áron
Az SI üzemeteltői pályázatra nem volt jelentkező, így új pályázat kerül kiírásra, szűkített feltételekkel: a versenyeken való üzemetelés kikerül a feltételek közül. A Nemzeti Civil Alapprogramhoz benyújtott három pályázatunk nem nyert támogatást, további hat pályázat eredményére még várunk. A Diáktájfutás programhoz korábban ígért 5,3 millió Ft támogatást az idén nem kaptuk meg. A Szövetség honlapja, a <http://www.mtfisz.hu> új tárhelyre került és megújult formában várja az érdeklődőket. Horváth Imre az MTF SZ menedzser-igazgatója lett.

A Baranya megyei Tájékoztató Futó Szövetség szándéknyilatkozatban jelezte, hogy meg kívánja pályázni a Nemzetközi Tájékoztató Futó Szövetségnél a 2011. évi Szenior VB rendezési jogát. Mivel hivatalosan az MTF SZ-nek kell pályáznia, így először az MTF SZ támogatását kéri. A Szövetség abban érdekelt, hogy a legfelkészültebb gárda képviselje Magyarországot a pályázaton. Mivel a Szenior VB rendezési jogára általában több rendező is akad, az elnökség mandátumának végéig, azaz a 2011. január 31-én esedékes pályázati határidőig (ez a 2014-es VB-re szólna) kíván lehetőséget adni a legmegfelelőbb pályázónak, hogy pályázatát benyújtsa. A Szövetség ugyanakkor – egyfajta licenszdíjként – minden induló után legalább 10 euró sportágfejlesztési díj befizetését kéri. A pályázók ezt az összeget tetszés szerint növelhetik a pályázatukban, de az elbírálásnál a szakmai szempontoknak nagyobb súllyal kell a latba esniük a pénzügyi szempontoknál.

Határozat: A Naptár Bizottság írjon ki pályázatot arra vonatkozólag, hogy Magyarországról melyik szervezet pályázhatja meg a Szenior VB rendezését 2011-2014 között.

Igen: 8; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

Határozat: A pályázat tartalmazza, hogy a Rendezőség milyen mértékben – de legalább indulónként 10 euróval (ez a rendezvény kezdete előtt átutalandó) – támogatja a Magyar Tájékoztató Futó Szövetséget. Az értékelésnél a szakmai szempontoknak a pénzügyi vonatkozásoknál nagyobb súllyal kell a latba esniük. **Igen: 7; Nem: 1; Tartózkodott: 0.**

ÖSSZETETT EGYÉNI BAJNOKSÁG 2007

A TÁJOLÓ korábbi számaiban beszámoltunk azokról, akik 3. ill. 4. megrendezett egyéni OB után már összetett bajnokok lettek (N45: Kármán Katalin HSE, F70: Nyögéri Imre KTK, F75: Dudás István OSC, ill. N60: Bíró Aletta BEA, F45: Gyulai Zoltán MSE). Legutóbbi számunkban úgy foglalmaztunk, hogy csak a 3 ill. 4. pontos listavezetőket említjük. Kiegészítésül hozzátesszük, hogy N35-ben Győrffy Gabriella HSE, ill. F60-ban Bozán György HSP úgy állt kategóriája élén, hogy a többieknek nem volt matematikai esélye az előzésre.

N35: Győrffy Gabriella HSE
F60: Bozán György HSP

Október 14-én, az idei ötödik egyéni OB-n valamennyi további kategóriában megszületett a végeredmény:

Számos kategória kétesélyes volt (valamennyiben az elől említett lett az összetett bajnok). A küzdő párok: N40-ben Tömördi Ágnes HSE és Rusvainé Barócsi Katalin FSC, N50: Hegedüs Ágnes BEA és Grant Julianna PSE, N65: Cser Krisztina FMT és Wengrin Istvánné VTC, N70: Éliás Vilmosné TTE és Újvárosi Lajosné DNY, F50: Balla Sándor és Szokol Lajos SZV, F65: Muszély György BEA és Marton Péter KTC, F85: Balogh László OSC és Medovárszky László PVS.

N40: Tömördi Ágnes HSE

N50: Hegedüs Ágnes BEA

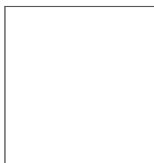
N65: Cser Krisztina FMT

N70: Éliás Vilmosné TTE

F50: Balla Sándor HSE

F65: Muszély György BEA

F85: Balogh László OSC

A nem említett kategóriákról: F35-ben hárman is azonos pontszámmal végeztek az élén, a

holtverseny Gillich György TTT javára dőlt el (az ONEB-en 9-ik lett). F40-ben ugyancsak szoros volt a verseny, itt az ONEB-en 10-ik helyet elérő Horváth Sándor MEA nyerte a holtversenyt Kovács Gábor BME előtt. F55-ben az ONEB-győztes Hegedüs Zoltán OSC csak harmadik lett összetettben, az ONEB-második Gyurkó László KTK és az ONEB-en harmadik Hegedüs András BEA előzték meg. Utóbbi 9 helyezési ponttal lett a kategória bajnoka. F80-ban Balla Sándor KFK lett az összetett bajnok, bár az ONEB-en Kun Ferenc KTK mögött végzett. N50-ben – Horváth Magda TTE távollétében – Muzsnai Ágota HSE nyerte az ONEB-et, egyben az összetettet Lévainé Kovács

Róza előtt, akinek az ONEB előtt még volt matematikai esélye az összetett elsőségre.

F35: Gillich György TTT

F40: Horváth Sándor MEA

Hegedüs András BEA

F80: Balla Sándor KFK

N50: Muzsnai Ágota dr. HSE

Valamennyi összetett bajnoknak gratulálunk! Az Összetett Egyéni Bajnokság díjki-

osztása az Őszi Spartacus Kupa második napján lesz Kőhányáspusztán.

A szenior egyesületi bajnoki pontverseny végeredménye:

1. HSE 273 pont, 2. TTE 208, 3. BEA 177, 4. PSE 119, 5. HER 112, 6. OSC 98, 7. KTK 86, 8. PVM 84, 9. SZV 57, 10. FSC 54 pont. Az első hat helyezezett egyesület és pontszerző versenyzői részére az emléklapok átadása az MTFSZ következő közgyűlésén lesz.

Megj. Mind az Összetett Egyéni Bajnokság, mind a Szenior Egyesületi Bajnoki Pontverseny teljes eredménylistája megtalálható a honlapon (Tájfutás/Szeniorok). A fényképeket a honlapon lévő Tájfutó Arcok fényképgalériából vettük. **Agy.**

Compas Sport hirdetés

ÉRDEMES-E A TÉRKÉPET NAGYON NÉZEGETNI?

Régi motoros vagyok, még 50 ezres fekete-fehér fofotóterképekkel kezdtem tájékozódni. Ezeket a homályos kópiákon (1. ábra) néha nem sok mindent lehetett látni. Fel alá rohagáltunk a hegyoldalon, aztán előbb-utóbb meglett a pont. Elég volt nyomni eszetlenül. Egyéni bajnokságot is nyertem a Vértesben. Helyenként csak minden ötödik szintvonalat rajzolták meg (2. ábra), de engem nem zavart. Nyomtám mint állat és megnyertem. Pedig Boros Zoli már botogatta oroszlán körmeit. Ez régen volt. Idén is volt Egyéni bajnokság, és pont a Vértesben. A vége felé kértem egy lejtő tetejére. Előtte 25 méteres mélység. De egyetlen szintvonalat sem látok. Hol is vagyok? 2007-ben vagy egy fiatalabb kori versenyemen?

Jobban megnézve látok viszont egy csomó barna fésűfogas tereplépcső jelet (3. ábra). Ezeket a szintvonalal ki nem fejezhető 1-2 méteres földletörés jelölésre szokták használni. Másutt. Itt nem, mert ez egy begyepesedett, bebokrosodott lejtős hegyoldal. Valaha külszíni fejtés lehetett, talán 40 éve. De reaktiválták. Sajnos nem volt rajta a szintvonal az alaptérképen. Amiről könnyedén át lehetett volna másolni. Ha lett volna, de nem volt. Igaz fel is lehetett volna térképezni. Előfordult már ilyen, még a Vértesben is. Mets Miklós csinálta Tatabánya határában, Csákányos-pusztától északra (4. ábra), valamikor a múlt században. Még pályát is lehetett vezetni a valamikori bányaterületen. Szeretem a jó térképeket, de nem zavarnak a térkép-hibák.

Az 1. pontomat a nyeregtől szintben feljebb egy horpadásban vártam (5. ábra). Nem volt a nyereg felett és nem volt horpadásban. De 100 méterről már látszott, azonnal kikaptam. Pasi Ikonon a finn világbajnok itt sem jutott volna döntőbe. A 2002-es sümegi EB-n is kiesett, mert nem volt hajlandó dugni az 5 méterrel odébb lévő gödörbe.

A 4. pontot már 70 méterről megláttam. Kis kúp volt a fenyvesben (6. ábra). Ezt a részt kár lett volna kijavítani. Az 1984-es Eötvös óta mindenki ismeri ezt a pontot és tudja, hogy van mellette egy nagyobb kúp is. De nem a térképen. Egyébként meg ott van segítségül a nyiladékbán a vadles. De hogy mégse legyen annyira könnyű a dolog, a vadles jelet áthúzták egy fekete vonallal, hogy olvashatatlaná tegyék.

A normál távú versenyekre van az IOF-nek egy ajánlása. Amennyiben a terep nem ábrázolható 15 ezres méretarányban, akkor ott nem lehet versenyt rendezni. Az 5. pont környezete még 10 ezresben is jó

(ellen)példa erre (7. ábra). Próbáld csak meg a szintvonalakat kiolvasni, otthon, nagytóval (8. ábra). Hátha sikerül. Futás közben eszedbe ne jusson!

Aztán jött a 7. pont, kódja 74 (9. ábra). Ezt óvták meg. Pedig a mögötte lévő útelágazáshoz távban és irányban stimmelt! Hát előtte volt egy s más, de engem nem zavart. Csak nyomtam mint az állat. Feltűnt viszont, hogy a kúpnál összeérnek a szintvonalak! Tíz éve még nem. Mégis járt volna itt helyesbítő azóta? Összehúzta a szintvonalakat csak a sziklafalat felejtette volna el odabiggyeszteni? Sajnos nem. Csak annyi történt, hogy időközben a térképet digitalizálták. Hevenyészve. Azóta kissé szögletesen rángatóznak a szintvonalak. Meg helyenként összeérnek. Biztos automata digitalizált. Lehet, hogy ezért nincs kiírva a rajzoló neve?

Az óvat beadó szerint a pont előtt térképhiba volt. Két hosszan elnyúló kúp hiányzott neki. Akik nem számolták a lépést azok ezeken rohagáltak, mint a mérgezett egerek. Az 1970-es térképen még megvolt a négy kúp (10. ábra). Talán valamelyik átrajzolásnál maradtak le? Szép terepen volt a bajnokság. Rengeteg munka lehetett benne. Gyönyörű naps, száraz, őszi idő volt. Nekem a pályák is tetszettek, különösen a döntő. 74-re indultam, az utolsó 5 pontra már porzó csapásokon lehetett nyomni. A térképet sem kellett többet nézni. Megkönnyebbültem.

Több mint 800 résztvevő állt rajthoz. Köztük olyan elit versenyzők, akik skandináv kluboknál edzenek, versenyeznek. Jöttek öregek is, leküzdve a láb- és gyötreim, hogy végigmenjenek a „Bajnokság”-on. A két napot erre dobták fel 10 milliós kocsikkal érkező üzletemberek, menő vállalkozók, komoly beosztásban lévők, akiknek minden percük drága. Voltak itt olyanok, akik a tájékozódást szeretik és olyanok is, akik értenek a térképhez. Hát lehet ennyi embert hülyére venni?

Hiszen lakik itt egy jónévé helyesbítő a terep szélén. Gyakran dolgozik külföldi kluboknak. Van Magyarországon profi helyesbítő is, akinek neve az országhatáron túl is ismert, tudása megkérdőjelezhetetlen. Már több világbajnokság térképén dolgozott. Benne van a 2009-es VB-ben is. Hogy-hogy nem lehetett megnyerni őket, hogy csináljanak egy jó térképet? Egy újat. Alapról. Hogy végre ne az 1984-est kelljen x-edszer felülvizsgálgatni.

Felülvizsgálatra a táppéncsesalót szokták küldeni. Aki ha ügyes továbbra is betegállományban tud maradni. Kinek a felelőssége, hogy az ország egyik legjobb terepének térképe, bajnokság ide – bajnokság oda, betegállományban tud maradni? Mit szól ehhez a Térképbizottság? Mit szól ehhez az Elnökség? Less Áron versenyzőként meg tudott kritizálni térképeket, vajon főtítkárként elcsiklik, vagy tenni is tud valamit ez ügyben?

Tűlevél térkép

A narancs sem terem meg magától a Csóka-hegyen, mégis meg tudjuk venni a piacon. Nem kellene szégyenkezve mikroszkopikus betűkkel írni a bajnokság térképére Sötér János és Somlay Gábor nevét. Ha valahol, akkor az Egyéni bajnokságon lehetne szánni időt és pénzt a térképre. A szlovák bajnokság térképét ukránok helyesbítették – kitűnően! Északi szomszédjaink kevés versenyt rendeznek, de magas színvonalon. Szlovéniában talán száz tájfutó sincs, de van nyári ötnapos verseny sok száz külföldivel. Kiváló terepeken, világszínvonalú térképekkel. Magyarok is helyesbítették. Erdélyi magyarok.

Egyébként ha nem mondtam volna még, engem versenyzőként nem zavart a térkép. De más versenyt ezen már nem kéne rendezni. Jöhetnek elit versenyzők külföldről is. Még azt képzelik, hogy ilyen lesz a VB 2009-ben!

Bozán György

NYÍLT VÁLASZ BOZÁN GYÖGY LEVELÉRE

**A túlevél másik oldala az én szemszögemből
Senkit nem néztünk és nem is akarunk hülyé-
nek nézni, aki ilyet gondol, az rosszindulatú**

Kedves Boxi!

Minden hírsztelés ellenére szántunk időt a terep ill. térkép átnézésére. Lehet, hogy ez kevés volt és többet kellett volna...

De, minden térképjavításnál, felülvizsgálatnál egyszer csak abba kell hagyni a terepi munkát – a lényeg, hogy jó térkép legyen.

Én is igényes vagyok a munkámra, mint bárki más, most is erre törekedtem, törekedtünk.

Veled ellentétben - engem zavarnak a térképhibák.

A bajnokság elvállalásakor azt beszéltek a rendezőkkel, hogy elegendő alaposan átnézni a területet a régi térkép felhasználásával. A régi Csóka-hegy térkép egy jó alapon áll, már sok jó versenynek otthont adó térkép, mely az idők folyamán finomodott és csak a változó növényzet, úthálózat és vadászati objektumok aktualizálásával és a domborzat egyes helyeken történő csiszolásával, a térkép minőségi irányban mozdulhat el.

Én kisebb nagyobb megszakításokkal már május óta jártam ki a terepre. Megtehettem, mert közel lakom és az időmbe is belefért.

Nagyon sok változást találva, javítva, aktualizálva...

Az egész terepen intenzíven erdőrítékítés, fakihordás működik és ez az úthálózatra is rányomta a változásokat. Az utolsó percig javítottuk ezeket a módosításokat. A túlevél újságcikkeddel csak részlegesen értek egyet. Leírtad mit is gondolsz és szerinted mi lenne a helyes

megoldás...30 évvel ezelőtti térképek figyelembevételével. Sajnálom, hogy az a térképhiba becsúszott, pedig többen és többször is átmertünk a ponton. Igaz, talán soha nem abból az irányból ahol a versenyzők a verseny alatt fogták.

- 4. pont: igen „mindenki emlékszik” rá (rosszul), de ott plusz kúp, ráadásul nagyobb, nincs a valóságban. Azért lett lehagyva már régen – és most újból kimentem a terepre és megnéztem, valóban nincs.

- 7. pont: egytértek veled, hogy van egy plusz völgy pontfogási irányból nézve a 74-es pont előtt, ami zavaró volt. A völgy perem magassága 10 -13 m, nem több, nem találtam elnyúló kúpkat, viszont elnyúló gerincet és egy tiszta erdőben határozatlan fenyő - lombos erdő jellegűt, amit talán szakaszosan érdemes lett volna pontsoral jelölni. Nem találtam ott semmilyen sziklafalat pedig jól körülnéztem a verseny után... Csináltam is egy-két fotót a magassági adatok érzékeltetésére...

A digitalizálás az Ocad programmal történt és a bezie funkció alkalmazásával.

Ha ez szögletes vonalat rajzol akkor ott valami baj van a programmal...

Ahol a cél volt az egy felhagyott munkásör lőtér és ezeket a részüket mesterségesen építették. Természetesen szintvonalall is ki lehetett volna rajzolni. Úgy gondoltuk szemléletesebb a meredekség jelölésére a letörés jel.

Mindent egybevetve, a cél - egy jó bajnokság megrendezése volt. A rendezők közül bizton állíthatom, hogy senki nem vett senkit hülyére, ezt az állítást messzemenően visszautasítom.

Somlay Gábor

A verseny **RENDEZŐI** nevében szeretném leszögezni, hogy sem a 10 milliós járművekkel érkező versenyzőket, sem pedig a „gyalogosan” érkezőket nem volt szándékomb „hülyére” venni! Enyhén szólva túlzásnak tartom a térképet kb. 30 évvel ezelőtinek értékelni. Az ezen a térképen rendezett 1996-os és 2002-es OB-k után a jelenlegi kiadás is lehetőséget biztosított színvonalas pályakitűzésre. Sajnos a terület nagy részén és a határos területeken folytatott intenzív erdőművelés és az utolsó időszakban a terepen keresztül történő fakiszállítás az utak állapotában sok változást eredményezett.

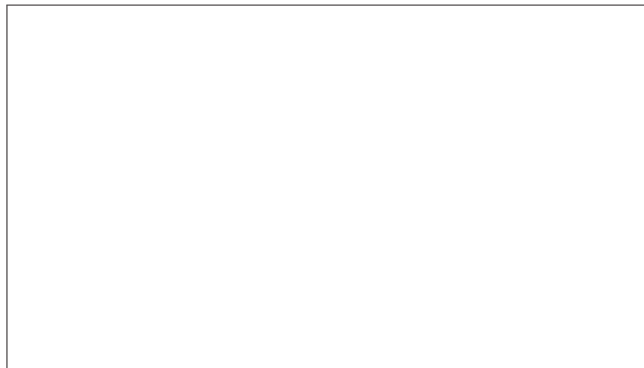
A Cél kialakítására ezen a terepen csak itt találunk megfelelően nagy, parkolást is biztosító területet. Sajnos itt a pályák átvezetése csak a volt lőtér golyófogó dombján keresztül volt megoldható. E terület helyesbítése „fehér lapról” történt. A letörés jel az érvényes jelkulcsok szerint nem csak az 1-2 méteres, hanem a lényegesen nagyobb méretek esetén is alkalmazható, a fogazás hosszával a kiterjedés mérete ábrázolható.

Biztosíthatok mindenkit, hogy a rendezők igyekeztek megfelelő színvonalú OB-t rendezni. Ha ebbe valahol hiba csúszott, akkor ezért elnézést kérünk, de úgy gondoljuk, összességében ezt az értékelést nem tudjuk minden tekintetben elfogadni.

Sötér János

A GYEREKVERSENY, A BÉBI ÉS A CICA

Milyen feladatot kaphat a MPSE tiszteletbeli tagja, aki nem tájfunó és aki kb. annyit tud magyarul, hogy egy srt rendeljen a kocsmában vagy a kőművest eltanácsolja, ha pocsekl dolgozik? Ezt a problémát Schell Tóni úgy oldotta meg az ONEB-en, hogy nejemmel és Schell Erzsikével együtt rám bízta a gyerekversenyt. Hála Istennek illet rendeztem már Angliában is, bár teljesen más rendszerrel. Ott a Magyarhonban megszokott szalagok helyett színés zsinórt fektettünk le a fbe, és azt követték a gyerekek. Sokak szerint ez túl könnyű, de ennek is voltak problémái. Emlékszem, amikor egyszer éppen az első rajtoló indulása előtt megérkezett a parkr, kezében az összes zsinórral, ami szerinte túl veszélyes lenne a gyerekeknek futás közben. Máskor meg a parkrendészet traktora vágta apró darabokra a zsinórt fnyírás közben még mielőtt megakadályozhattuk volna. Ilyen tapasztalatok után örömmel fogadtam a magyar módszerrel kirakott szalagozott gyerek pályát és így 12 pont várta az ifjú versenyzőket.

Már jóval a meghirdetett idő előtt több lelkes, vállalkozó szellem ifjú tolongott a rajtnál, hátha kiengezdjkk őket azonnal. Nem voltam benne biztos, hogy a versenyzési láz kapta el mindegyiküket, vagy a pálya végére megígért csokitól volt olyan nagy a lelkesedés. Ahogy elrajtoltak, zmk a szlket vagy idősebb testvért utánozva megindult az első bja felé. Voltak kevésbé öntudatos versenyzők is, akik egy kevés biztatás után indultak csak meg, vagy csak akkor voltak hajlandók beindulni, ha mögöttük tudták apu vagy anyu biztató alakját. Volt olyan eset is, ahol egy fiatalember azonnal visszajött a rajtba, ahogy felfedezte szlei hiányát, és ekkor jöttem rá, hogy a gyerekverseny eszköztárában feltétlenül kell lennik biztató, kedves szavaknak és sok papír zsebkendnek is.

Kb. egy óra eltelté után, aztán a rajt terület kezdett egy talált tárgyak irodájára hasonlítani. Volt ott mindig egy jó pár aggódó szl (a pálya a szokásosnál kicsit hosszabb és nehezebb volt), könyvek, táskák, kabátok, sapkák, st egy mountain bike is. Ami azonban teljesen készületlenül ért engem a múlt tapasztalatai alapján, az két új „tárgy” volt: az egyik anyuka, mikor meghallotta, hogy van a pályán

egy meredek töltés, úgy elrohant a gyerek után, hogy nálunk hagyta a csecsemőjét. Ezek után már csak az volt izgalmasabb, amikor egy pórázon vezetett, hosszú szrcicát bíztak felgyeletnkre; ha a jövőben bárkinek ilyen feladata akadna, cicákat nagyon jól lehet mountain bike-hoz kikötni!!

A nap, számomra legtanulságosabb leckéjét viszont, a 4 éves Lizától tanultam. Anyukának meg már indulnia kellett a rajtba, így Liza nálunk maradt egy darabig. Rögtön eszembe jutott egy még angliai tanári pályafutásom egyik érdekes emléke, ahol egy igazgatón ragaszkodott ahhoz, hogy minden kisgyerekekkel egy felnőtt menjen, mert hátha elrabolják, vagy más baja lehet, így tisztes távolból ugyan, de elindultam Liza után a pályán. Kár volt izgatnom magam, Liza teljes önbizalommal végig ment a pályán és még tanultam tőle egy új tájfunó technikát is. A fent említett meredek töltésről én óvatosan, kapaszkodva jöttem le, míg  nadrágfken pillanatok alatt elillant llem és jó tempóban befutott a célba. Ehhez csak gratulálni tudok, kiderült, hogy még ilyen reg rókák, mint én is tanulhatunk tájfunó trükköket az ifjú generációtól. **Grant Roy**

SKÓT HATNAPOS „SPEY 2007”,

avagy egy tájfutó család barangolásai a Skót Felföldön (2)

5. nap, augusztus 10. CAMERORY
Feldobódva az előző napi sikeres
eredményén (kivéve a bénázást)
elhatároztam, ma jobban figyelek.
A rajtbaállás előtt és után katonai
vadászgépek pásztázták az eget
kb. 70-80 méterre a fejünk fölött,
ez annyira megzavart a koncent-
rálásban, hogy már az első pontra
kevertem. A terep tipikusan felföldi
növényzet, erdő és mocsár, álta-
lában jól futható, utak gyakorlatilag
nem voltak. A legtöbb pályán
volt egy kötelező kiszalagozott
átmenet. Sok sziklaképződmény.
A nyílt terepszekrék csodálatos
kilátás volt a Cairngorms hegy-
sége. Az alacsony kerítések
bárhol át lehetett mászni a kellő
körültekintéssel. A pálya közepétől
megint zuhogó esőben futot-
tam. Az első pontra való keveré-
sem és az eső, csak a 20. helyet
eredményezte aznap.

6. nap, augusztus 11. ANAGACH WEST and HEATHFIELD

A 3800 versenyző az utolsó napon
két rajtból indult a település két
ellentétes irányából, ami a céltől
3300 és 3500 méterre volt. Megint
zuhogó eső, a szemüvegnek nem
sok hasznát vettem a térképol-
vasásban, de már ezt is kezdtem
megszokni. Jól futható terep, de
néhol a sűrű növényzet lassította a
futást. Vegyes erdő, alacsony domb-
okkal és határozott domborzattal,
sziklakkal és morénasáncokkal.
Mindent elkövettem a befutó előtti
1200 méteren, hogy az összetett
eredményemet ne rontsam le. A
várt cél jelentéktelen helyen, az
erdőben volt, amit két kicsi karó
és a felirat jelzett a bozotos szélén.

A dugókát a másik célban, ami
a versenyközponban volt, újra le
kellett olvasatni. Aznap 18. let-
tem, így összetettben a 17. helyet
értem el az F55 kategória 78 ver-
senyzője között. A családom többi
tájfutó tagjai kategóriájukban a
középmezőnyben végeztek.

Összességében: Eltekintve az
első napi rajtidő cserétől, egy
jól megszervezett és kivitelezett
versenyen vettünk részt. Külön
említésre méltó, hogy egy klub
versenyzői egymáshoz közeli rajt-
időt kaptak, nem kellett több órát
várni egymásra, és a verseny után
is tudtunk programot szervezni.
Ami szintén nagyon tetszett,
Grantownon-Spey-t a verseny-
központ színhelyét, bójakkal és
a résztvevő országok lobogóival
(ott volt a magyar is) díszítet-
ték fel. Ott voltak a kirakatokban,
lámpaoszlopokon, parkokban, azt
jelezték, hogy a városka – most
ebben a hat napban – a tájfutók
paradicsoma. Amit kritikaként
fel tudok hozni, az a mosakodási
lehetőség hiánya, igaz majd min-
den nap ruhástól tusolhattunk a
teren.

Skót whisky, skót szoknya, skót
duda – ezt bizonyára mindenki
tudja erről az országról, pedig
Skócia ennél többet és izgalmasab-
bat is nyújt még. Aki nyitott szem-
mel utazik, annak nem esik majd
neheze az azt mondani, hogy Nagy-
Britannia legészakibb része Európa
legszebb vidékei és úti céljai közé
tartozik. Ezt mi is így gondoltuk.
A verseny utáni, még ott töltött öt
napot úgy próbáltuk megtervezni,
hogy lehetőségeinkhez mérten fel-
fedezzük magunknak Skóciát. Még
a verseny utolsó napján, a közeli
Newtommore-ba tettünk egy kis
kirándulást, ahol belenézhattunk
a hagyományos Felföldi Játékokba,
ami júniustól szeptemberig zajlik
több száz településen, és nagyon
népszerűek. A dudazenekarok
és muzikusok felvonulása mel-

lett, több esemény is zajlik egy
helyszínen: farönköket dobálnak,
egyfajta speciális kalapácsot vet-
nek, és a kötélhúzás is a tradi-
cionális sportágak közé tartozik,
aláfestésként szól a dudamuzsika.
A színpadokon lányok ropják a
skót táncokat. Önfelelt mulatozás
esőben is, mi is élveztük.

Augusztus 12. vasárnap, fakulta-
tív, aktív pihenőnap, túra a Cairn
Gormra, horgászás, olvasás, inter-
netezés...

Augusztus 13. hétfő, egésznapos
kirándulás az ORKNEY szigetekre
Kisbusszal és személygépkocsival
elmentünk Thurso-ig, majd
a John O' Groats társaság szer-
vezésében behajóztunk Orkney
szigetekre, ahol busszal tettünk
egy körutazást. Az Északi-tenger
és az Atlanti-óceán között
fekvő szigetek Skóciához tartoz-
nak, mégsem tekinthetjük őket a
Felföld folytatásának, ez egy külön
világ. A szigetek 1468-ig a norvégok
uralma alatt álltak, a viking
települések maradványai mind
a régmúlt emlékei. Kicsit barátal-
talanak tűnt a táj, de Skara
Brae kőkorból maradt emlékei,
Maeshowe kőkori sírjai, a külön-
leges növényvilág, a több millió
tengeri madár jelenléte lenyűgöző
volt. A fővárosban, Kirwall-ban,
a sziget legjelentősebb kikötőjé-

ben 6 ezren élnek. A St. Magnus viking szentnek állított 850 éves székesegyház, Skócia egyik legjobb állapotban lévő temploma. A lakosság mezőgazdaságból él, a szarvasmarha és a juh tenyésztése jelentős gazdasági ágának számít, és jelentős az idegenforgalom.

Augusztus 14. kedd, Loch Ness és környéke

Fort Augustus, ez a kis település a Caledóniai Csatorna bejárata, amely összeköti a Great Glen tavait (Loch Lochy, Loch Oich és Loch Ness). A csatorna 1822 óta szolgál vízi útként, a zsilipelés igen érdekes látnivaló volt egy alföldi ember számára. Loch Ness tó hírét, az állítólag abban lakozó szörny alapozta meg. Sajnos Nessit nem sikerült látnunk, annál inkább a csodás romot, az ország egyik legnagyobb várát, az Urquart Castle-t. Az Inverness felé vezető úton többször megálltunk fotózni, a táj gyönyörű volt. Inverness-t a „Felföld fővárosának” nevezik, a felföldi idegenforgalom és a régió központjának számít. Szépek a Ness folyó házakkal teli partszakaszai és a katedrális is.

Augusztus 15. szerda, egész napos kirándulás SKAY szigetre

Ez a sziget a legnagyobb a Belső-Hebridák számos szigete közül, amelyet a néhány évvel ezelőtt Kyle

of Lochals és Kyleakin között épített hídon keresztül lehet megközelíteni. Aki a Felföld nyugati felét akarja megnézni, nem hagyhatja ki ezt a vidéket, amelyet Nagy-Britannia legszebb tájai közé sorolnak. A Cullins ezer méternél magasabb heglánca, a történelmi emlékek sora, csodálatos élményben részesíti az odalátogatókat. Először, a Skye-től 15 kilométerre keletre található Eilean Donan Castle -t néztük meg, egy sziklára épült vár a 13. századból, a várban gazdag gyűjtemény található a MacRae klán történetéből. Továbbutazva többször megálltunk nézelődni, fényképeztük a csodás tájat a víz-esésekkel, a zöld hegláncokon békésen legelő juhokkal és szarvasmarhákkal, lenyűgöző volt. Következő állomás a Dungevan Castle and Gardens volt, több mint 700 éve itt van a MacLeod klán központja. Megnéztük a kastélybeli kiállítást, melynek különlegessége a legenda szerint a varázserőjű zászló, Fairy Flag. A kastélyt körülvevő hatalmas park, mint egy arborétum, tele különleges, szép növényekkel, vizesekkel. Itt elég sok időt eltöltöttünk a nézelődéssel, de ennek ellenére még lesétáltunk a tengerpartra főkanézóbe. Csodálatos volt. A hazafelé vezető úton még készítettünk néhány felvételt eme csodálatos vidékről, és elbúcsúztunk a szigettől.

Az 5. napi F555 pálya

Augusztus 16. csütörtök, fakultatív program: horgászat, kirándulás Edinburghba.

Én a horgászatot választottam, mivel már jártam Edinburghba, csodálatos város a többieknek is nagyon tetszett. A horgászat eredménye 4 db szivárványos pisztráng a holnapi vacsorához.

Augusztus 17. péntek, ünnepi búcsúvacSORA, csomagolás, készülődés az útra.

Augusztus 18. szombat, hajnal 4 óra, indulás Doverbe. Mivel elég korán indultunk, nem volt nagy forgalom és jól tudtunk haladni. Csak rövidebb megállásokkal szakítottuk meg utunkat, tankolás, evés stb. A komp 18,50-kor indult, és mivel jól terveztünk, még maradt időnk, hogy megnézzük Canterbury-t, ezt a mesés szép városkát, és természetesen a katedrálisat. Lenyűgöző építészetű csoda az anglikán egyház fellegvára, kár lett volna kihagyni. Augusztus 19-én hajnali kettő órakor értünk Luxembourgba, ahol megaludtunk, és délután háromkor elindultunk haza. Augusztus 20-án reggel hat órakor értünk Szegedre. Összesen 9200 kilométert tettünk meg balesetmentesen, rengeteg élménnyel tértünk haza, összesen 3100 db fényképet és öt óras videofelvételt készítettünk a versenyekről és az útról.

Lejegyzte: id. Blum László

ÍGY MÉG NEM PRÓBÁLTUK...

avagy II. Mountex Kupa a Szigetközben

Ha Piroska nem csábít el, kimarad az életemből egy szenzációs élmény. Két nap tájékozódás – kicsit másképpen, mint eddig: ez volt a II. Mountex kupa tájévezős és tájbájk verseny szeptember 29-30-án.

A versenykiírás – amely egy egész hétfégi különleges programot ígért a Pisztrángkör szervezésében – a Szigetközbe, a vízitúrázók által kedvelt dunaszigeti, Kisvesszősi táborozó helyre csábította a természetszerető és a különlegességek iránt érdeklődőket. Itt verhetne fel sátrát, aki nem riadt vissza a szeptember végi időponttól, de mi, biztos, ami biztos alapon fedett szállást választottunk. A péntek esti moldvai táncházra, szokásos pontosságuk révén, eleve esélytelenek voltunk. Holdfényes estében bolyongva, majd telefonos segítséget kérve az egyik rendező felvezetésével foglaltuk el a Pisztrángkör erdei iskoláját. Reggel csodálkoztunk rá a környezetünkre: a harmatos pókhálókra, a színes lombokra és az iskola környezettudatos felszereléseire (napkollektor, szelektív hulladékgyűjtés, komposztálás, biogyümölcsös, stb.).

Szombaton a jelentkezésnél meglepve fedeztünk fel más tájfutókat – Prill Lacit, aki már másodszor vett részt a versenyen, és Szabó Tamást, aki – ha a tájfutástól el is távolodott – az ingyencégeket most is szereti. Meglepetésünkre a nevezési díjban két igen stílszerű póló és egy esti vacsora is benne foglaltatott (á.: 2500 Ft/2 nap).

A megnyitó után a hajók három percenként szálltak vízre. Prill Laciék kivételével – akik egy pompás kétüléses tengeri kajaktot vezettek elől – mindenki helyben bérelt indiai kenuval indult. Bacsó Piroska, Nagy Zsolt és Peti fiam az egyik, családunk maradék három tagja egy másik hajóval. A térképet, mely a cikolai mellékágrendszer mutatta, csak a rajt pillanatában kaptuk meg, befóliázva. A számunkra enyhén keveset mondó, csupán a partvonalat és a vízi

műtárgyakat tartalmazó fekete-fehér térképpel kezdetben nehezen hoztuk magunkat összhangba. Az extrém pályát 15 km-re hirdették, pontbegyűjtő jelleggel tíz „állomást” kellett érinteni. Az ember mindig utólag okos: indulás után érdemes lett volna pontosan megtervezni az útvonalat, hogy a felesleges kerülőket kivédjük, de örültünk, hogy lapát van a kezünkben és nagy lendülettel vetettük magunkat a versenybe. Verőfényes napsütésben, kisebb-nagyobb ágakban, bukókon, nádasok között, vízimadarakat felröppentve, úszó szarvast követve szeltük a tükörsima vizeit. Az „állomásokat” festett PET palackokkal jelölték, közelemben, a parton egy kis doboz mesenyomdával vagy feladattal. Elég nehezen lehetett rájuk akadni, ráadásul az egyiknél egy horgász úgy vélte, a doboz a kukacok tárolására hasznosabb lenne. Nemhogy észrevenni, de megközelíteni sem volt egyszerű a pontokat, az előző hetek árvize sártengert hagyott maga után az ártérben, a meredek parton jókat csúszkáltunk és dagonyáztunk. Egy pontot pedig a szárazföldön, a gát vonalát követve lehetett megtalálni. A célban a csónakot partra húztuk, letelepedtünk a „célpad”-ra, ekkor állt meg versenyzőnk.

A sáros csónakok kitarítása nem volt egyszerű feladat, de a bográcásban rotyogó vadpörkölt illata megsokszorozta gyorsaságunkat. A szerény néhai vadmalac, a nyeretlen kétévés kategóriájából, pár napja még kedvére dagonyázott az ártéri erdőben - számára szomorú, számunkra vidám véget ért. Most pedig mesteri éték készült belőle és a szakács nem sajnálta a kiéhezett evezősöktől a mennyiséget. Szomjunk oltására Lali Üvegtigrisnek Hami névre hall-

gató másolatában nem fogyott ki a csapolt sör. Tele hassal mindenki nyugodtabban hallgatta végig az eredményhirdetést, melyen a Mountex ajándékait vehették kézhez a leggyorsabbak. Az értékelésnél külön díjazták a csak lányokból álló „legénységét”. A résztvevők lelkesedését mutatja, hogy szinte mindenki az extrém távot választotta, csak néhány kisgyerekes család elégedett meg az öt állomásos lájtosabb megoldással. A győztesek – négy megtermett srác, alighanem profi evezősök – két óránál alig valamivel több idővel értek célba. A mi eredményünk a gyenge középmezőnyhöz volt elegendő. Mentségünkre szóljon, hogy csak hárman-hárman ültünk a hajóban. Piroskáék egy végső, jobb útvonalválasztással kb. tíz perccel jobb időt mentek. Az estét a Henhouse Band együttes koncertje zárta, Pink Floyd, Hendrix, Bill és Republic nótákra lazíthattuk ki tagjainkat.

Másnap a falubájk verseny háromperces indítással szintén pontbegyűjtő jellegű volt. Az előző napi térképnek most a szárazföldi részét használtuk. A kb. 15 km-es pálya a gáton és a falu útjain vezetett. Nyolc ponton a

már ismert dobozokat kellett megkeresnünk. Nehezítésként nem volt pontmegnevezés és a térkép ismert precizitásából sem lehetett egykönnyen kitalálni, vajon hol kell keresnünk. Az eligazításból annyit tudtunk meg előre, hogy mintegy 100 m-es körben valami olyant kell keresnünk, ami elüt a környezetétől. Keringtünk is némely pont körül néhányan, találgatva, vajon mire gondolhatott a pályakitűző. Így például a falu étterménél a reklámtábla alá rejtették a dobozt (amivel egy pincérnek voltak egyéb szándékai de aztán jó útra tért), és a kérdés a reklámfigura, a Ho-ho-ho-horgász „szülőatyjára” (Sajdik Ferenc) vonatkozott. Egy következő állomáson a szigetköz halvilágáról szerezhettünk ismereteket és a feladatban egyből számot is kellett adnunk a hallottakról. A legkellemesebb meglepetés a falu kocsmájában ért, ahol a „legedesebb” vizünket kellett megkeresni: a megfejtés a hűtőpultba rejtett Balaton szelet volt, melyből mindenki elhozhatott egyet. Ezután a kofák és vásárlók biztatása közepette hajtottunk át a vasárnapi piacon: jobbra aranyoskám, mindenki amarra ment!

Ebben a számban már komolyabb sikereket értünk el. Peti a férfi mezőny második helyén, jómagam a női élén végeztem. A díjkiosztás ekkor sem maradt el az előzőktől, de külön kiemeltem a győzteseknek járó igazi, működő, mini falubájkot.

Mi ebből a tanulság? A tájékozdási sportoknál lényegében minden helyváltoztatási módot össze lehet kötni tájékozdási feladat megoldásával. Ezen a versenyen valami olyan lehetőséggel találkoztunk, ami nálunk eddig még hiányzik. (Kisdüdü szerint a tájevezésre ugyan történt már egy ősrégi próbálkozás, de folytatása nem volt.) A magas labda fel van dobva, rajtunk áll, élünk-e a lehetőséggel. A Pisztrángkör - Fűzfa Zoltán biológia-földrajz szakos tanár és biológus-mérnök-ethnográfus csapata – jövőre is megrendezi versenyét és kész lenne az együttműködésre. A helybeliek adottságait, lelkes szervezőkészségét a magunk oldaláról a térkép és a tájékozdási feladat igényesebb megoldásával egybekapcsolva, újabb színfolttal gazdagíthatnánk a tájékozdási sportok palettáját. Aki nem hiszi, járjon utána (www.pisztrangkor.hu), vállalkozó kerestetik.

L.Á.

TÁJFUTÓ TESTNEVELŐ ÓRÁK

a Gregor József Általános Iskolában Rákosligeten

A Diáktájfutás Program keretében, de alapvetően utánpótlás fejlesztés céljaival a Postás SE kapcsolatot teremtett egy rákosligeti testnevelő pedagógussal. Újvári László nem mindennapi egyéniség: tanítás után, szünidőkben és hétvégeken a legkülönbözőbb kalandsporthozoktatja tanítványait. A tornaterem három falán 15-20 méter magasan sziklamászó falakat épített barátaival és a szülőkkel teljesen társadalmi munkában. A sziklamászó szakkör tagjai kicsik, nagyok, fiúk, lányok és gyakran komoly versenyeket is rendeznek ott. Ezen kívül bringáznak, túráznak, triatlonoznak, eveznek, kajakoznak és újbán tájfutnak is. Még a nyáron Újvári László egy csoportot elhozott a Szigeti Sportvárszra, ahol a tájékozdási sportok több formáját kipróbálták. Egy ilyen lelkes, a gyerekek és szülők által szerettel övezett pedagógussal érdemes együttműködni, hisz az ember biztos lehet benne, hogy miután a bemutató versenyek, tanórák lezajlottak, ő folytatja majd a tájfutás fejlesztését az iskolában.

Megegyeztünk, hogy két ötödikes osztállyal kezdjük a munkát testnevelő óra keretében péntek délutánonként. Az egyik másfél órás dupla óra volt, a másik, sajnos csak 45 perc. Először egy pár videó részletet mutattam meg a gyerekeknek, hogy legyen fogalmuk a tájfutásról és ezután átmentünk a tornaterembe. Ott az egész osztály együtt kirakott a sportszerekből egy érdekes „terep”-et, amire én kiraktam a bójákat, így pályánk is lett. Ezt mindenki megrajzolta egy A4-es nagyságú papírra. Ezek után

kiválasztottuk a legjobb térképet, azt gyorsan lefénymásoltuk és indulhatott a verseny. Kartont is kapott mindenki, két gyerek – egyik az óra járásával egy irányban, a másik ellenkező irányban – egyszerre indult. Volt stopper óránk, így időt is tudtunk mérni, de ezt kizárásos alapon is lehet játszani, hogy aki előbb ér be, az a nyertes és addig futunk, amíg az abszolút győztest meg nem találjuk. Mindenki nagyon élvezte a dolgot, sajnos túl hamar csöngették.

A következő pénteken, mivel nagyon jó idő volt, az udvaron folytattuk a tájfutás órákat. A térkép tájolása volt az óra tárgya, amihez nekem van egy jó játékom. 9 bábu meg egy pár kártya kell hozzá. A kártyákon előre megrajzolt, a 9 bábu között cikázó pálya van felrajzolva és ezekből van egy csomó. Három csoportra osztottuk a gyerekeket és háromszor 9 bábutól raktunk pályát. Párosával zajlik a gyakorlat, ahol egy futja a pályát, a másik ellenőrzi, hogy jól tájorja-e be a kártyát. A szünet után

megkapták az iskola udvar 4 színű tájfutó térképét, amelyet én OCAD-del rajzoltam és egy rövidke szín és szimból magyarázat után megindult a csillagpályás gyakorlat. Megint túl korán csöngették, így nem mindenki jutott el mind a 12 bójához (ezeket a szünetben raktam ki gyorsan), de megígértem, hogy jövők még egyszer.

A harmadik pénteken már SI-vel folytak az órák. Még az óra előtt egy különböző szerekből összeállított fizikai gyakorló pályát raktunk ki a tornateremben, mint a katonaságnál szokták. Újvári Laci besegített, így lett padokon és gerendán való egyensúlyozás is, bordásfalra is kellett mászni, kúszni is kellett itt-ott, és persze közben dugni a pontokon. Sokan többször is végimentek és látható volt, hogy nemhogy nem fáradtak, másodszorra már gyorsabban ment a dolog. Még a felmentett három gyerek is gyorsan meggyógyult és a második futásban már ők is benne voltak. A szünet után kimentünk az udvarra megint és most már „valódi” SI-s pálya volt, amely mindenüvé bevitte őket a kert és udvar lehetőségéin belül. Eredményhirdetés volt,

díjak sajnos nem, de a dicsőség bőven elég volt minden nyertesnek és helyezettnek.

A következő három foglalkozásra már az iskolán kívül kerül majd sor, bár még mindig a testnevelő órán belül iskolaidőben. Legközelebb a tájoló használata lesz a tananyag, ezt is játékosan fogom levezetni. Azóta csináltam egy másik OCAD térképet a közeli park egy sarkáról, itt lesz megint csillagpálya, meg verseny is. Végül a Cinkotai-erdőbe megyünk majd, ahol persze szükség lesz több felnőttre is, hogy úgy a gyerekek, mint az SI dobozok biztonságban legyenek. Ez, hála Istennek ebben az iskolában nem probléma. Mindig van segítség, ha nem pedagógusok, akkor öregdiákok és szülők jönnek.

Persze ehhez az kell, hogy ilyen jó kapcsolat legyen az iskola, a szülők és a helyi hatóságok között. A térképeket eddig mindig az iskola vagy az oktatásügy nyomtatta. A szállítást a szülők fogják megoldani vagy tömegközlekedéssel megyünk majd. Jövő tavasztól a szerdai versenyekből a Rákosligetbe közelebb fekvőkre is tervezünk kirán-

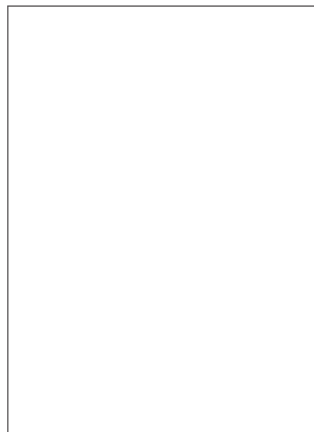
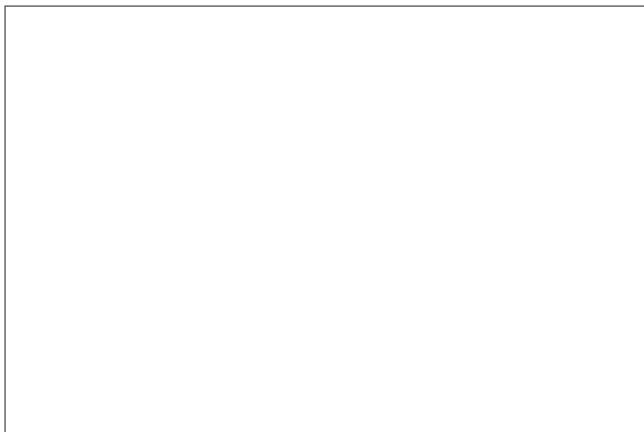
dulásokat, és ha megoldható, gyerekeknek alkalmas tájbringa versenyek is érdeklik őket.

A hosszabb távú tervekben benne van egy, a Népkertben rendezendő mozgássérült gyerekek sport napja, amiben a tájfutás/Trail-O is benne lesz. A cinkotai térképet a Postás SE csinálta, a Népkert térképét a kerület finanszírozza. Egy ilyen összefogás biztosítani fogja Rákosligeten a tájfutás oktatás jövőjét. A következő tanévben folytatjuk egy másik iskolában és így tovább.

Az utánpótlás kérdése nemcsak a klubok és edzők függvénye. Maga az iskolai társadalom és az oktatásügy is kell, hogy szerepeljen ebben. Persze hosszútávon, azok a gyerekek, akik tényleg megszeretik a tájfutást és aktívan akarnak versenyezni, csakis a klubokra tudnak támaszkodni, de addig még sok lépés van és csak úgy lehet ezt beindítani, ha tudjuk, hogy hol kell a partnereket keresni és ha már megvannak, hogy kell velük jól kooperálni.

Grant Júlia

PÁLYAELEMZÉS A BÜKKFENNSÍK KUPÁN

VERSENYNAPTÁR

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Rövidítések:

Rangsoroló: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Versenytavok: ht., nt., kt., rt., sp. (hosszútávú, normáltávú, középtávú, rövidített távú, sprint)

VERSENYNAPTÁR (még nem közölt novemberi versenyek)

Internet info: <http://www.orienteeing.hu> (versenyek) és www.btfsz.hu (versenyek)

Figyelem! A november 7-re tervezett Postáska 3SZ-verseny nov. 14-én lesz a Margitszigeten!

11. 07. (szo) Liget kupa - diaktájfutás bemutató (3SZ/39) /-/ SI R: KTK Hsz. VK: a Városliget sarkában a Hermina út és az Ajtósi Dürer sor kereszteződésénél. Pályák: lesz egy kb. 600 m-es, ill. egy kb. 1 km-es könnyű pálya a gyerekeknek és egyéb kezdőknek, valamint egy kb. 3 km-es nehezebb pálya a rendszeres tájfutóknak. A 3 km-es pályán várhatóan nem lesz minden ponton SI (de előre nem közöljük, hogy melyeken nem). Benyomtatott térképet csak az iskolások kapnak, mindenki másnak saját berajzolás. Nd: 18 év alatt ingyenes, a fölött 300 Ft (függetlenül a futott pályák számától). A dugóka-bérlés ingyenes. „0” idő: Rajtolni várhatóan 13:45-től lehet. Napnyugta: 16:19, bontás indul 17:30-kor.
11. 10. (szo) Avar Kupa /rR/ SI R: KOS
Nh.: 11.07. C: jszabon@yahoo.co.uk Rangsoroló kategóriába előre kell nevezni (név, kat, rajteng., dugókaszám, egyesület). A helyszínen csak szín-kódos, nem-minősítő kategóriába lehet nevezni (saját berajzolással). Nd: 600 Ft (szalagozott: 200 Ft) SI kölcsönzés díja: 50 Ft. T: 9 órától a VK-ban (KFKI Sporttelep, 90-es busz végállomásánál). 0-idő: 10:00. K: FN:14BC 16B 18B 21BC 40 55, F: 45 65, Nyílt Kezdő (FN12D, szalagozott, nem SI), Nyílt Technikás (Lila-, Piros-, Sárga-, Fehér-, Zöld-, Kék pálya)
11. 14. (szo) Postás-ka (3SZ/40) H: Margitsziget, T: a Margitsziget Árpád híd felőli végén lévő parkoló és a Zenélő kút közötti tisztáson. I: az előző számban, ill. N. L. (06-20-934-4232)
11. 17-18. (szo-v) Őszi Boróka Kupa /-, 1. nap: rt., 2. nap: nt./ SI R: HSE, KAL
Nh.: 11.12. C: boroka.kupa@gmail.com, ill. Jankó Tamás, 2040 Budaörs, Aradi u. 15, fax: 23-505011. Nd.: 1000Ft/nap, FN10-18 és N60, F65-80: 750Ft/nap. Hi. után 200, helyszínen 400Ft/nap pótdíj. H: Ágasegyháza térsége. K: FN: 10D 12CD 14 16 18 20 21ABBrC 35-60, F: 65 70 80. Szállás: tornateremben s.f. 600Ft/fő/éj kérhető. Egyéb szállás egyénileg intézendő (kollégiumi szállás foglalás 06-76-486322, i: www.tancsics-koll.sulinet.hu). I: <http://www.atlas.hu/borokakupa>.
11. 24. (szo) XII. DOBOGÓKŐI HEGYI FUTÓVERSENY R: SPA
Nevezés a helyszínen (Dobogókő, báró Eötvös Loránd Menedékház) 8.00-9.30 között.
Nd.: Hegyi maratoni (férfi, táv kb. 32 km): 1000Ft, hegyi félmaratoni (F, N, táv kb. 20 km): 700Ft, hegyi nyílt, teljesítménytúra (táv kb. 13 km): 500Ft.
A versenypályák útvonala megegyezik az előző évvel, amelyet a TÁJOLÓ 2006/9-es számában részletesen ismertettünk (I: www.tabanispartacus.hu, vagy Schönviszky László 06-70-3194812, vagy 06-1-2003319).
12. 01. (szo) TTEV 1. edzés t.: Csákvár-Gánt országúton, a nyeregben, R: 10-13 óra között, terep: Gém-hegy, Nd.: 500 Ft (FN16-ig 50%), információ az edzés előtti héten a levlistán és: 06 30 922 3327.

A következő számhoz (lapzárta nov. 20. tervezett megjelenési időpont: nov. 30) a téli nyílt edzések helyszíneit, feltételeit az argaygyu@t-online.hu címre várjuk.

ÁLLAMI TOPOGRÁFIAI TÉRKÉPEK

(A tegnap és ma topográfiai térképei)

Térképtörténeti sorozatunk a mai topográfiai térképek ismertetésével véget ér. A katonai és polgári térképek összetalálkoznak, hogy mégis elváljanak A sorozat a Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jött létre.

A rendszerváltás után (1992) megszűnt a topográfiai térképek titkossága és el kellett gondolkodni azon, szükségünk van-e két térképrendszerre (katonai és polgári)? Az 1996-ban jóváhagyott Térképészeti Törvény úgy oldotta meg a kérdést, hogy az 1 : 10 000-es és annál nagyobb méretarányú térképezést a polgári szerveknél hagyta (EOTR), míg a kisebb méretarányokat továbbra is a katonai térképészet készíti, de azóta ezek is állami topográfiai térképek, természetesen nyílt minősítésűek és szabadon vásárolhatók.

Mielőtt ismertetném az elmúlt évtized eseményeit, röviden visszatérünk a topográfiai térképek történetére. A katonai térképek krónikáját ott hagytam abba, hogy 1959-ben befejezték az 1 : 25 000-es újfelmérést (Tájéoló 07/3) és akkortól a polgári 10ezres készítésébe segítettek be, amely 1980-ra készült el (Tájéoló 07/7). Közben 1964-67-ben felújították az 50ezres sorozatot és 1968-ban (részben a polgári 10ezresek alapján) elkezdték egy új 25ezres sorozat kiadását. Ezt 1983-ban abbahagyták és 1994-re elkészítették a (máig) utolsó 25ezres sorozatot. Valamennyi kiadáshoz elkészültek a levezetett (50, 100, 200ezres) térképek is.

A hatvanas évek végén a polgári térképészet irányítói előtt világos volt, hogy szükség lenne egy nyílt topográfiai térképsorozatra, mert sok vállalat, intézmény, csak hogy megszabaduljon a titkos térképek kezelésének felelősségétől és nyűgétől, inkább csináltatott működési területéről egy nyílt vagy „Szolgálati használatra” minősítésű térképet. Megalkották az EOTR-t (Egységes Országos Térképrendszer), saját vetülettel, az EOV-val. Ez a térképsorozat egységes rendszerbe foglalja az összes polgári térképet, beleértve a kataszteri térképeket is. Hosszú előkészítés után 1975-ben elkezdődött az 1 : 10 000-es térképek felújítása, de az elkészülő szelvények titkosak lettek! Csak 1981-ben sikerült a „Szolgálati használatra” minősítést kiharcolni, de ennek ára az volt, hogy le kellett hagyni a vasútállomások vágányhálózatát és néhány számszerű adatot, pl. az erdők jellemzőit (az utak és hidak adatai eleve nem voltak rajta a térképeken, csak a késői lapokon). Ezek az adatok az 1990 után sokszorosított lapokra visszakerültek, mint az oldal alján látható bükk-i térképrészletre is. Jól láthatók a szépen fésült, párhuzamos szintvonalak, amik elfedik a domborzat részleteit (a domborzat legtöbbször azonos az előző 10ezresével). Az erdős területekre amúgy is kevés figyelmet fordítottak, lényegében az került a térképre, ami a légifotón látszott és amit a terepjáróból fel lehetett venni. Érdekes még a Bükk-i Nemzeti Park felirat néhány betűje, amelyek Jávorkút környékén (is) rontják az olvashatóságot és a Bolhási-víznyelőbe (kötőjel hiányzik) torkolló két patak lendületes összekötése. A rajzolónak (akit, mint az egész sorozaton, név szerint feltüntettek és valami rejtélyes okból kartográfusnak tituláltak) nyilván fogalma sem volt arról, mi az a víznyelő.

Annak ellenére, hogy új vetületet és szelvényezést

Állami topográfiai térképek

- 1 A Károlyi-kertet 1995-ben átépítették és bekerítették
- 2 a Múzeum körüli ELTE épületekhez a Puskin utcai két ház is hozzátartozik
- 3 a Vas utcai kórház nem ott van (azóta megszűnt), ahol jelölték, hanem sokkal délebbre, ez az épület egy középiskola, aminek homlokzata ráadásul legalább 10 méterrel a hátrébb van az utcafrontnál
- 4 a Magyar Rádióknak csak egy épületét jelölték, pedig az övek majdnem az egész háztömb és a felirat is lemaradt
- 5 a trolis jele össze-vissza tántorog, nem párhuzamos az utca szélével
- 6 az Egy(etem). felirat jó messze került a(z akkori) Színház- és Filmművészeti Főiskola épületétől
- 7 itt egy komoly járdasziget van és mögötte parkoló, nem ilyen széles az út
- 8 a Rákóczi út felirat i betűje hozzáragad a metróvonal jeléhez
- 9 három egyforma (narancs) színű jel egy helyen

használtak, a munkát az előző (polgári) 10ezres felújításának tekintették. A sorozat 4098 szelvényének topográfiai munkái 1999-ben befejeződtek, a nyomdai munkálatok elhúzódtak még pár évig. Mivel a Budapest környéki szelvények hamar elfogytak és elavultak, azokat még egyszer felújították 1997-ben. Ez a munka is, ahogy már írtam (Tájéoló 07/5) és a felső színes ábrán is látható, sietve és elnagyoltan készült. Egy tenyérnyi területen nyolc komoly helyszínelési és rajzolási hiba nagyon sok, még akkor is, ha tudjuk, hogy a készítő rendelkezésére álló idő és pénz mindig kevés volt. A 9-es számmal jelölt helyen tetten érhetjük a jelkulcs átgondolatlanságát: egyforma (narancs) színű jellel ábrázolják a 2 – 4 emeletes épületet, a főútvonalakat (Nagykörtút) és a szintvonalakat, áttekinthetetlené téve ezzel a térképet.

A Budapest környéki, 1997-es szelvények közül hetet megjelenés után visszavontak, ezekből csak az előző kiadás kapható. Úgy hírlík, katonai objektumok kerültek az előírásoknál részletesebben ezekre a lapokra, de biztosat azóta sem tudni.

Jelenleg az EOTR tízezesek digitális felújítása folyik, ennek során ortofotók segítségével, de helyszínelés nélkül készülnek a megújított térképek. Ezek nem kerülnek nyomdába, de digitálisan és printelt formában megvásárolhatók, érdemes érdeklődni tájfüte térképek készítése esetén, hogy van-e ilyen. Vigyázni kell, mert van, ahol egyszerűen csak digitalizálták a régi térképeket, ez esetben nemigen éri meg a vektoros állományok megvétele.

Az EOTR térképsorozathoz levezetett méretarányok is tartoznak, a terepen legjobban használható 50ezres hamar eltűnt a tervezetekből, a 100ezrest (hogy minél hamarabb kiadhassák) a katonai térképekből butították le, a 25 ezrest (középső színes térképmelléklet) viszont szabályosan vezették le a tízezes lapokból. Ezek a térképsorozat legjobban sikerült darabjai, nagy kár, hogy a pénzforrások szűkülésekor leállították a további mun-

katát, így csak az Alföld közepe és a Dunántúl északi részének nagy része készült el. Egyik kedvenc helyem, a Káli-medence feletti bazaltplató peremén levő Eötvös Károly-kilátó környékét választottam mintának, csak utóbb vettem észre, hogy itt is van egy szarvashiba: Szentbékállá nevében a második K-ból H lett.

A NATO-hoz való csatlakozásunk miatt a katonai térképeket a szövetségi rendszer előírásainak megfelelően át kellett alakítani. Először a meglévő 50ezreseket felülnyomták a nyugati országok által használt UTM (Universal Transverse Mercator) hálózattal. Az új évezred első éveiben UTM rendszerben felújították ugyanezt a sorozatot, de csak minimális terepi munkával, ezért (és a méretarány miatt) ezek a térképek nem alkalmasak tájfüte alaptérképnek. Mivel a nagyméretarányú polgári térképek továbbra is (a Térképészeti Törvénynek megfelelően) EOTR rendszerűek, Állami Topográfiai Térképként az 50ezres lapokat lila EOTR hálózattal felülnyomva árusították. Az átlátszó műanyag tokba helyezték, magyar és angol nyelvű jelkulccsal és kiegészítő információkkal ellátott sorozat (a naprakészség kivételével) minden igényt kielégített. Nem is tartott sokáig, mivel még az összes szelvény megjelenése előtt visszavonták a kiadott térképeket és 2003 – 5-ben külön polgári térképsorozatot készítettek. Erről újra lekerültek az út- és hidadatok, természetesen a katonai objektumokkal együtt. Ezt a térképet mutatja be a két alsó színes ábra. A térképrészleten látható, hogy az évtizede nem működő és tavaly teljesen polgári célra átadott légvédelmi objektum nincs feltüntetve. A Zsámbéki-hegyre vezető út beindulása a bal felső sarokban látható, de az erdőszélen szekérútként elkanyarodik. A hiányosság azért is szomorú, mert 2006 óta itt működik a Földi Légvédelem Múzeuma, amely a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum kiállítóhelye és a templomrom környékének kímélése végett itt tartják a szabadtéri fesztiválokat is. Ez a térképsorozat (egészben vagy darabokban) vektorosan is megvásárolható a készítőől, a HM Térképészeti Közhasznú Társaságtól.

A NATO az 50ezresen kívül csak még egy méretarányú térkép készítését írja kötelezően elő, ez a 250ezres JOG (Joint Operations Graphic), de ezt két változatban, Air és Ground, az első értelemszerűen a repülő, a másik a hagyományos térképet jelenti. A klasszikus térképhez szokott szem számára az élénk színekkel készült lapok furcsának hatnak, de katonai célra nyilván így megfelelők. Ezek a térképek is elkészültek az elmúlt években, de 100 és 200ezres térképeket már nem publikálnak. A katonai térképészeti tervezői teljesen felújították, digitális 25ezres elkészítését, de ehhez egyelőre hiányoznak az anyagi források.

Hegedüs Abel térképész
HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum Térképtára
 hegedus.abel@hm-him.hu

**Hátsó
borító**